עיריית רמת-גן

ישיבת הנהלה מורחבת מס' 39 א'

מיום ראשון, ה' בטבת תשפ"א תש"ף (20.12.2020)

באמצעות ה-ZOOM

משתתפים: מר ליעד אילני – מ"מ ראש העיר, מר אדם קניגסברגר – סגן ראש העיר, עו"ד רועי ברזילי – סגן ראש העיר, גב' עדנה וידל – המשנה לראש העיר, גב' מירה שנן – יו"ר מועצת העיר, גב' שרית אסרף לוי – חברת מועצת העיר, אדר' רננה ירדני – חברת מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, מר ישראל זרי – חבר מועצת העיר, מהנדס שלומי בן ששון – חבר מועצת העיר, מר איצ'ה שחם – חבר מועצת העיר..

חסרים: מר כרמל שאמה הכהן – ראש העיר, עו"ד מנחם דוד – סגן ראש העיר, מר צחי זליכה – המשנה לראש העיר, מר משה רווח – המשנה לראש העיר, גב' הגר יעקב – המשנה לראש העיר, מר אלי מוסרי – חבר הנהלת העיר, עו"ד חיה מנע – חברת הנהלת העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת העיר, מר שמואל לרמן – חבר מועצת העיר,

נוכחים: גב' רחלי מרום – מנכ"לית העירייה, רו"ח גלית שניידר מימרן – גזברית העירייה, אינג' סיגל חורש - מהנדסת העיר, מר עזרא נחום – סמנכ"ל תפעול, גב' עמליה כהן – מנהלת מחלקת תכנון וארגון עירוני, גב' לבנת נזרי – מ"מ סמנכ"ל – אגף קש"ת, עו"ד עינב בר כהן – רמ"ט רה"ע, גב' מיכל עובד - סגנית מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר, גב' אורית איתיאל – מנהלת אגף החינוך, עו"ד אירה יעקב סולוביציק - משנה ליועמ"ש, מר בני זמיר – מנהל מחלקת התנועה, גב' טלי לוי – מנהלת אגף התנועה, מר אבי סרוסי – מנהל מחלקת ביטחון המרחב הציבורי, גב' נירית חן – סגנית מנהלת אגף קש"ת, מר קובי בן עטר – מנכ"ל החכ"ל, גב' שגית קורן – יועצת חיצונית.

סדר יום:

1. **אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מורחבת מס' 37א'.**

   מציג: ליעד אילני, מ"מר ראש העיר.

2. **אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מורחבת מס' 38א'.**

   מציג: ליעד אילני, מ"מר ראש העיר.

3. **הצגת שיתוף ציבור בנושא שביל האופניים ברח' עוזיאל ובחירת חלופות.**

   מציג: עו"ד רועי ברזילי, סגן ראש העיר. הצבעה בלבד.

4. **מסוף חזון איש – הגשת עתירה מנהלית להזזת המסוף הלא חוקי.**

   מציג: ליעד אילני, מ"מר ראש העיר.

5. **הצגת פרוגראמה לצרכי חינוך לשנים 2025 ו-2030.**

   מציג: ליעד אילני, מ"מר ראש העיר.

מר ליעד אילני: ערב טוב. אני פותח את ישיבת הנהלת עיר מורחבת מספר 39 א', מתקיימת באמצעות מערכת ה-zoom. אנחנו מתומללים.

1. אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מורחבת מס' 37א'.

מציג: ליעד אילני, מ"מר ראש העיר.

מר ליעד אילני: סעיף ראשון על סדר היום – אישור תקציב החלטות ישיבת הנהלה מורחבת מס' 37א'. התקציר הועבר לכולכם יחד עם סדר היום. האם יש הערות? מאושר פה אחד.

החלטה:

מאשרים תקציר החלטות ישיבת הנהלה מורחבת מס' 37א'.

הצבעה:

אושר פה אחד.

2. אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מורחבת מס' 38א'.

מציג: ליעד אילני, מ"מר ראש העיר.

מר ליעד אילני: סעיף 2 – אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מורחבת מס' 38א', ישיבת ההנהלה המיוחדת שעסקה רק בנושא התקציב לשנת 2021. התקציר הועבר לכולכם. האם יש הערות? מאושר פה אחד. תודה.

החלטה:

מאשרים תקציר החלטות ישיבת הנהלה מורחבת מס' 38א'.

הצבעה:

אושר פה אחד.

3. הצגת שיתוף ציבור בנושא שביל האופניים ברח' עוזיאל ובחירת

חלופות.

מציג: עו"ד רועי ברזילי, סגן ראש העיר. הצבעה בלבד.

<u>מר ליעד אילני:</u> סעיף 3 – הצגת שיתוף ציבור בנושא שביל האופניים ברח' עוזיאל ובחירת חלופות. אני מזכיר, דנו בנושא הזה לפני 10 ימים, סיכמנו שהיום תתקיים הצבעה בלבד.
חברי המועצה התבקשו לפנות לאנשי המקצוע בעירייה לגבי כל שאלה שיש להם. למעשה כרגע אני מעלה להצבעה את שתי החלופות הקיימות. רועי. בינתיים הספקנו לבטל את השביל, אבל העוזרת שלך בכל זאת ביקשה אז העלינו את זה שוב.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> כן. אז אנחנו רק הצבעה עכשיו, נכון?

<u>מר ליעד אילני:</u> על שתי החלופות. תציג כרגע שוב את שתי החלופות הקיימות ואנחנו מעלים את זה להצבעה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> תראו, אנחנו התחלנו עם שתי חלופות, הראשונות היו – חלופה אחת של חד סטרי לכל אורך הנתיב, מהחלופה הזאת ירדנו, ונשארנו עם שתי חלופות עיקריות שאותן אנחנו נעלה בהנהלה, נאשר את שתיהן, ובתכנון המפורט אנחנו נקבל החלטה על אחת מהן. אחת היא דו סטרית לאורך, למעשה, בין שדרות ירושלים לדרך הגבורה, דרך רבין. זו אופציה דו סטרית; ואופציה אחרת, שהיא כמו אופציה היברידית למעשה, היא אופציה של חלופה שהיא חד סטרית, ברוב האורך הזה של הכביש, של עוזיאל, ובמרכז שלו בערך היא תהיה דו-סטרית בחלקה. כלומר, אז יש אופציה אחת שכל הנתיב הוא דו סטרי ואופציה שניה שחלק מהנתיב הוא דו סטרי וחלק מהנתיב הוא חד סטרי. זו האופציה השניה. הצגנו את זה בתוכנית.

<u>מר ליעד אילני:</u> אז כרגע נקיים הצבעה על כל אחת מהחלופות.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אנחנו נאשר את שתי החלופות, ליעד. נאשר את שתי החלופות שתהיינה קיימות.

מר עזרא נחום: מה זאת אומרת נאשר שתי חלופות? נתכנן שתי חלופות?

עו"ד רועי ברזילי: אנחנו לא נתכנן שתי חלופות. כשאנחנו ניגש לתוך הליך התכנון המפורט יותר, שלא נחזור עוד פעם להנהלה. שתי החלופות הן טובות בעינינו, יש להן השפעה. אנחנו יכולים ללכת לחלופה המוצעת על ידי המתכננים, שהיא החלופה שרובה חד סטרית ויש בה חתיכה, שהיא בין רחוב טרומן לרחוב נגבה, שהיא דו סטרית. זו החלופה המועדפת על ידי המתכננים.

מר ליעד אילני: יש הערות, חברים?

אדר' שגית קורן: זה לא נגבה, רועי, זה כנפי נשרים.

עו"ד רועי ברזילי: כנפי נשרים, סליחה.

אדר' שגית קורן: אני חושבת שעדיף שיגידו מה מעדיפים ולא רק לאשר את שתיהן.

עו"ד רועי ברזילי: בואו נבין רגע את המשמעויות. בין כנפי נשרים, לאן זה? לאיזה רחוב זה השני? תזכירי לי. כנפי נשרים, ומה זה השני, נגבה?

אדר' שגית קורן: טרומן.

עו"ד רועי ברזילי: טרומן. בין טרומן לכנפי נשרים עוברת מרבית התחבורה הציבורית. זאת אומרת, אנחנו לא פוגעים בתחבורה הציבורית ובחלק הזה יהיה נתיב דו סטרי, זאת אומרת, תהיה תנועה דו סטרית של כלי רכב. ובשני הקצוות שלו, למעשה מכנפי נשרים עד שדרות ירושלים זה יהיה חד סטרי, ומטרומן עד דרך רבין זה יהיה חד סטרי. רק באמצע זה יהיה דו סטרי. זאת החלופה המוצעת כרגע על ידי המתכננים.

אדר' שגית קורן: המשמעות של זה, זה שייכנסו אוטובוסים בכנפי נשרים וגם בטרומן, בשביל להגיע בעצם לעוזיאל.

מר איצ'ה שחם: רחובות צרים.

אדר' שגית קורן: יכולים להכיל תחבורה ציבורית.

עו"ד רועי ברזילי: היו שם פעם אוטובוסים.

מר איצ'ה שחם: אם אוטובוסים יכולים לעבור, אז קדימה.

עו"ד רועי ברזילי: אבל צריך להבין שתהיה לזה משמעות עם הציבור שנמצא שם. במשך כמה שנים טובות לא עברו שם אוטובוסים. אנחנו נתמודד עם זה.

מר איצ'ה שחם: האמת שהציבור ביקש את זה. בשעתו כשעשו לפני כמה שנים את השינוי של התחבורה, הציבור ביקש שהתחבורה תעבור שם.

עו"ד רועי ברזילי: לא, התחבורה הציבורית בכל מקרה תעבור

שם. אין שינוי בתחבורה הציבורית. רק מזיזים אותה, לא מבחינת הקווים, מבחינת מאיפה יעבור האוטובוס, מזיזים את זה לכנפי נשרים.

מר ליעד אילני: אני שוב חוזר לשאלה של עזרא.

עו"ד רועי ברזילי: עזוב, כרגע אנחנו נצביע על חלופה אחת – החלופה הדו סטרית, שיש בה מרכיב חד סטרי, סליחה, הפוך, החלופה החד סטרית שיש בה מרכיב דו סטרי באמצע. זו החלופה שעכשיו מועלית להצבעה.

מר ליעד אילני: ככל ויהיה שינוי –להביא את זה מחדש.

עו"ד רועי ברזילי: אנחנו נביא את זה להנהלה, כן.

מר ליעד אילני: או קיי. מי בעד החלופה החד סטרית שיש בה מרכיב דו סטרי, בכנפי נשרים ובטרומן? יש מתנגדים? יש נמנעים? פה אחד. תודה.

החלטה:

בנושא שביל האופניים ברח' עוזיאל - מאשרים את בחירת החלופה החד סטרית שיש בה מרכיב דו סטרי בין רח' טרומן לרח' כנפי נשרים.

הצבעה:

אושר פה אחד.

4. מסוף חזון איש – הגשת עתירה מנהלית להזזת המסוף הלא חוקי.
מציג: ליעד אילני, מ"מר ראש העיר.

מר ליעד אילני: סעיף 4 על סדר היום – מסוף חזון איש –

הגשת עתירה מנהלית להזזת המסוף הלא חוקי. אני אפתח בכמה דברים ולאחר מכן אני אבקש גם מאנשי המקצוע להוסיף.

אני חושב שרובנו מכירים את התופעה ה-מאד מאד מסוכנת שמתרחשת בשנים האחרונות ברחוב חזון איש. אנחנו קוראים לזה מסוף, למרות שזה לא מוגדר מסוף כפי שמסוף צריך להיות לפי החוק. זה הפך להיות מסוף, מה שנקרא, דפקטו. אוטובוסים שעוצרים שם, בסמוך לבית העלמין בבני ברק, צריך להדגיש – זה שטח של בני ברק, אבל יש לזה השפעה על תושבי גני מרום ועל תושבי מרום נווה, גם בהיבטי בטיחות, יש שם סכנות חוזרות ונשנות לנהגים, להולכי רגל. גם בהיבטים של זיהום אוויר.

אנחנו מעולם לא נתנו את הסכמתנו להקים שם, אני קורא לזה מסוף כי ככה זה דפקטו, דפקטו זה מסוף, אתם יכולים להגיע לשם ולראות לפעמים 20 ו-30 אוטובוסים חונים, משני צידי הכביש, גם בחזון איש בצד הבני-ברקי וגם בחזון איש בצד הרמת-גני בסמוך לאולם הספורט שלנו.

אנחנו קיבלנו הרבה מאד פניות מתושבים מאז שנכנסנו לתפקיד, למרות שהבעיה החלה, צריך לומר, עוד בשנים הקודמות, ומבחירה החלטנו שלא לפנות לאפיקים משפטיים, החלטנו לתת צ'אנס להידברות עם משרד התחבורה בנושא הזה. אנחנו סיירנו במקום, גם עם מנכ"ל משרד התחבורה לפני מספר חודשים, העלינו את זה גם בפני השרה. לא נראה שיש רצון מטעם הגורמים המקצועיים לשנות את ההחלטה שלהם, לאפשר לבני ברק עצירה של אוטובוסים שם. ומבחינתי אני אומר, תיכף אני אתן לגורמי המקצוע להרחיב, מבחינתי אנחנו מחויבים לציבור בעניין הזה של הגשת עתירה מנהלית להזזת המסוף. אנחנו לא נקיים כרגע את הדיון המשפטי, באיזה בדיוק עילות אנחנו הולכים לעתור, יש לנו מחלקה משפטית מצוינת שתבדוק את זה, יחד עם גורמי המקצוע בעירייה וגם יחד עם נציגי התושבים. אבל, אנחנו חייבים לפעול בעניין. אני חושב ששנתיים זה זמן די והותר כדי לתת לכל הגורמים השונים בממשלה את הזמן לפתור את זה. לא נראה שיש רצון לפתור את זה. לא נראה שיש רצון להתעסק עם בני ברק בעניין הזה. אנחנו, אגב, הצענו כל מיני חלופות. באנו ואמרנו – אנחנו

מוכנים להציע כל מיני חלופות לעיריית בני ברק, לגבי מיקום חלופי של המסוף הזה. אני מבקש, לפני שאני אפתח לחברי המועצה את רשות הדיבור, אני ביקשתי, טלי, אני רואה שאת פה, ביקשתי גם מבני זמיר להצטרף שהוא ליווה את הנושא מקרוב, אלא אם הוא העביר אלי את הנתונים. אבל גם אבי סרוסי, שהוא מנהל השיטור העירוני, אני אשמח שיאמר כמה מילים על מה שקורה שם. ובינתיים, טלי, אם תוכלי לבדוק עם בני אם הוא יוכל לעלות, כי הוא מכיר את כל הנושא מול משרד התחבורה. ואני אשמח שתרחיב על התופעה שיש שם. בעבר זה היה רק בין הזמנים, סביב ההילולה בל"ג בעומר. זו כבר הפכה להיות תופעה מתמשכת ומסוכנת. אני אשמח שתרחיב על זה מנקודת מבטך כמי שממונה על השיטור העירוני.

<u>מר אבי סרוסי:</u> ערב טוב לכולם. אני אוסיף על מה שאמר ליעד. יש מספר מועדים בשנה שהמסוף לא נמצא רק בשטח בני ברק. משרד התחבורה מאפשר להם לקיים שם מסוף והובלה על בסיס עשרות אוטובוסים ואלפי, קהל אני אקרא לזה, בצד של רמת גן. הדבר הזה גורם שם לעומסים – פעם אחת בהיבט התחבורה ופעם שניה בהיבט הסכנה לציבור. ולא אחת גם היו שם תאונות של הולכי רגל ואנשים שחוצים מקצה לקצה. ולהזכיר שיש לנו את המתנ"ס שם, שבאותם ימים ובאותם מועדים הוא גם מנהל את החוגים שלו. פשוט מבני ברק זה עובר לשטח רמת גן, באישור משרד התחבורה. זה גורם שם לעומסים גדולים וסכנה.

<u>מר ליעד אילני:</u> או קיי. לא נמצאים איתנו מהמוקד העירוני. נמצאת נירית חן, שהיא סגנית מנהלת האגף, אבל אתם יכולים לסמוך עלי בעניין הזה שכמות הפניות למוקד העירוני היא גבוהה מאד. כל מי שרוצה, בטח רואים את זה הרבה, יש הרבה סרטונים ותמונות גם ברשתות החברתיות, אבל מי שרוצה סרטונים אני אשמח לשלוח לו, פשוט של מציאות מסכנת חיים, ממש ברמה הזו. גורמים שם לנהגים לצאת לעקיפות

מסוכנות. כמו שאמר אבי, היו שם תאונות. ואנחנו חייבים לתושבים שלנו את הפעולה בנושא הזה. חשוב לי להדגיש, אני חושב שבשם כולנו, אין פה עניין של את מי זה משרת בגלל שזה חרדים, כי היה גם מי שניסה לתקוף אותנו על העניין הזה. אם המסוף הזה היה קיים היום בגבול עם תל אביב והיה מסכן אותנו בגבול עם תל אביב, היינו נוקטים בדיוק באותו אופן.
יש פה עבירות תנועה והמשטרה חסרת אונים, כי היא אומרת לנו – משרד התחבורה מאפשר את זה. משרד התחבורה מאפשר את זה, מבלי לשאול אותנו, מבלי להתייעץ איתנו, כופה את זה עלינו ומביא למצב של סכנת חיים כלפי נהגים בכלל וכלפי תושבי השכונות שלנו, במרום נווה ובגני מרום. אני רואה בינתיים שבני זמיר, מנהל מחלקת התנועה, הצטרף. בני, אנחנו מדברים על המסוף בחזון איש, אני מתכנן להעלות להצבעה את ההצעה שלי להגיש עתירה מנהלית בנושא כנגד כלל הגורמים הנוגעים בדבר כפי שהמחלקה המשפטית תמליץ לנו, ואני אשמח שתתן רקע על איך הגענו למצב שם של דרך שנחסמת באופן כמעט יום יומי והסכנות שיש בעניין. בינתיים אבי סרוסי דיבר על הדברים וההיבטים של השיטור העירוני. אני אשמח שגם אתה תרחיב לטובת החברים.

<u>מר בני זמיר:</u> זה סיפור של כבר מספר שנים לא מבוטל, הרבה לפני שאני הגעתי. השטח, זה לא מסוף, זו תחנת קצה של קווי אוטובוס שמשרתים את בני ברק ונמצאת בבני ברק. יש שם קו אחד שמשרת את רמת גן. היא נמצאת בתחום בני ברק, ככה שאנחנו הרבה לא יכולים לעשות, רק כמובן להתלונן, להתנגד, לפנות לכל הגורמים האפשריים. תחבורה ציבורית, בכלל באופן כללי, לרשות מקומית אין סמכות, היא לא יכולה לעשות שום דבר עם תחבורה ציבורית, לא להציב תחנות, לא לבטל תחנות, וחייבים אישור של משרד התחבורה. ולאורך השנים, ככל שהצרכים של העיר בני ברק, וזו עיר שמשתמשת הרבה, ציבור שמשתמש הרבה בתחבורה הציבורית, ככל שהצרכים גדלו, הוסיפו עוד ועוד ועוד קווים, עד שזה נהיה מצב ממש בלתי נסבל. אנחנו לקחנו יועצי תנועה

ובטיחות, ויש לנו דו"חות, חוות דעת וסקרים שמראים שהמצב הוא פשוט מסוכן. יש פה סכנות ואי אפשר להשאיר את זה ככה. זה לא מצב שאפשר. והתעלמות, כאילו התעלמות מוחלטת. פגישות עם שר תחבורה שונים, מנכ"לים שונים במשרד התחבורה, פקידות של משרד התחבורה – ושום דבר לא עזר. שום דבר לא עזר. יש לנו, איך אומרים, יש לנו תחמושת, יש לנו נתונים, יש לנו מסמכים שזה דבר שלא יעלה על הדעת כאילו להשאיר את המצב הזה, כי יש פה ממש סכנה. ואני לא מדבר על הפרעה מבחינת איכות הסביבה, רעש, דברים כאלה, אני מדבר ממש על סכנה, סכנה של בטיחות של משתמשי הדרך, גם של נהגים, גם של הולכי רגל, נוסעים שמשתמשים בתחבורה הציבורית. ואוטובוס שרוצה לעצור שם בתחנה נאלץ להחנות בחניה כפולה, כי זה אוטובוסים שממתינים שם כחניה תפעולית, חוסמים את הגישה לאסוף נוסע מהמדרכה כמו שצריך. אז נוסע צריך לרדת לכביש, להגיח מבין אוטובוסים חונים. זהו. אני חושב שמה שאתה ממליץ, ליעד, זה פשוט, אין שום אפשרות אחרת, כי באמת כאילו הגיעו מים עד נפש. זה בלתי נסבל.

<u>מר ליעד אילני:</u> תודה, בני. אני רק אומר בעניין הזה, באמת, אנחנו נקטנו בכל מיני צעדים מקדימים. לפני כ-9-8 חודשים הצבנו ניידת, המחלקה לאיכות הסביבה שלנו הציבה ניידת לניטור זיהום אוויר במקום, בעלות של עשרות אלפי שקלים, שניטרה את זיהום האוויר במשך 45 ימים. התוצאות לא היו בדיוק מהימנות, מהסיבה הפשוטה, שבדיוק אז אנחנו כבר הזמנו את ניידת ניטור זיהום האוויר, אבל אז יצאנו לסגר הראשון של הקורונה ומטבע הדברים היתה פחות תנועה, בכבישים בכלל ובדרך הזו בפרט. אבל אנחנו נשב עם המחלקה המשפטית, אם צריך, אנחנו נתקוף את זה מכל הזוויות – גם בזווית של סכנה לחיי אדם, גם בזווית של ההיבטים התנועתיים, זה יוצר פקקים שמגיעים עד רחוב הירדן ומהירדן אל אלוף שדה. וגם מההיבטים של זיהום אוויר. תושבי מרום נווה וגני מרום שגרים לא אמורים, יש הבדל בין תחנת קצה לבין מסוף, אנחנו קוראים לזה מסוף

כי דפקטו הפכו את זה להיות מסוף. אני חושב שהתמונה היא די ברורה. אני כן מאפשר למירה שנן שביקשה לדבר, היא גם תושבת השכונה. מירה, בבקשה.

<u>גב' מירה שנן:</u> אחר הצהריים טובים לכולם. אני רוצה לדבר מהזווית של תושבת השכונה ובעקבות פניות של עשרות תושבים שפנו אלי, וגם מהחוויות האישיות שלי, כי אני חווה את זה ורואה את זה כל יום. אנחנו מדברים כאן על ממש, סליחה שאני אשתמש במילה בוטה, אבל זה ממש מערב פרוע. זה מתחיל באוטובוסים ששועטים לאורך רחוב בן אליעזר מכיוון הירדן, כדי להגיע למסוף הזה. אתם רואים לפעמים שיירות שנוסעות במהירות לא נורמאלית. אני מדברת על אוטובוסים, אני כבר לא מדברת על אולם הספורט. אני הפסקתי לצלם, אבל האוטובוסים חונים גם ליד באדר, ליד הכניסה המזרחית לפארק מרום נווה, ממש קרוב לנגבה, גם מהצד השני ממול. אני מדברת על חסימה של יציאה מהשכונות. אני לא מדברת על גני מרום, שזה צד אחד, גם כדי לצאת משכונת מרום נווה שמאלה בלתי אפשרי, כי יש תנועה מצד ימין והכביש חסום על ידי אוטובוסים. ואתה פשוט צריך לעלות על המדרכה כדי לפלס את הדרך וגם לעבור בין כל האנשים שחוצים שם את הכביש. למותר לציין שכל הכביש מסומן שם באדום-לבן, זו בכלל סוגיה מרתקת, שהם לא מקבלים דו"ח על עצם החניה באדום-לבן, כי כל הכביש שם, משני הצדדים, הוא אדום-לבן. לא ראיתי אף פעם שהם קיבלו דו"ח על עמידה באדום-לבן. עומדים במנועים שפועלים לאורך כל הזמן שהם ממתינים. ומדובר בעשרות, לא מדובר בבודדים, ובאינטנסיביות. אני אתמול אחר הצהריים, לפנות ערב, אי אפשר היה לעבור שם מה שהלך. הם לוקחים סיבוב בכיכר, אני יודעת איך קוראים לכיכר הזאת? עוד אין לה שם נדמה לי, כיכר זינגר, הם מגיעים לשם ומסתובבים על הכיכר הזאת. כשאוטובוס מסתובב על הכיכר הזאת, מדובר לא באחד, תבינו מה קורה לתנועה שם. זה פשוט מטרד שתושבי השכונה, זה לא עניין של נעים ולא נעים, זה עניין של סכנת

נפשות, גם בגלל חסימת פתח של יציאה מהשכונה, משתי השכונות – גני מרום ומרום נווה, גם החניות הכפולות, העמידה באדום-לבן. אין שום מרחב ראייה. ומדובר כבר בהמון זמן שתושבים פשוט פוחדים. אני חושבת שזה הרגע שאנחנו צריכים לעשות צעדים, כי לא יעלה על הדעת שהחיים של התושבים שלנו זולים יותר מהחיים של תושבי בני ברק. זהו. תודה רבה.

<u>מר ליעד אילני:</u> תודה, מירה. רננה, בבקשה.

<u>אדר' רננה ירדני:</u> שלום. אני רציתי לשאול את טלי ואולי את בני זמיר, ההסברים של מירה מעוררים תמיהה גדולה איך משרד התחבורה מרשה לעצמו להמשיך ולקיים סוג כזה של מתע"ן. זה לא הגיוני. משהו כאן לא עובד נכון. האם יש אפשרות שהיחידה שלנו תציע חלופה? לא אצלנו בהכרח, אולי אצלם.

<u>גב' מירה שנן:</u> רק רגע, רננה, רק מילה, את הכניסה לבית העלמין הם לא חוסמים, זה אף פעם לא, זה בטוח.

<u>אדר' רננה ירדני:</u> זה בדיוק המשך השאלה שלי.

<u>מר ליעד אילני:</u> רננה, אני אשיב לך. אנחנו ביקרנו במקום יחד עם מנכ"ל משרד התחבורה החדש, יחד עם אנשיו, הם ראו שם ממש בשידור חי, הם ראו את הסכנות שבמקום. לצערי הרב, לאחר הסיור שלו קיבלנו התייחסות ממונה התחבורה הציבורית במשרדו שאין כוונה לבטל את ההיתר שהם נתנו, לפחות לא בשנים הקרובות, עד אשר המסוף בכהנמן. לא זו היתה כוונת המשורר, אין לי ספק, כאשר הסכימו לעשות שם תחנת קצה. לא דיברו על היקפים כאלה ואת זה אנחנו רוצים להפסיק, וזו המחויבות שלנו. אז אנחנו מוכנים, הצענו את כל החלופות האפשריות,

ולכן אני אומר כרגע, כשנגיע לבית המשפט ישלחו אותנו לתת חלופות, אנחנו נגיע כבר עם ארסנל שלם, גם של טיעונים וגם של חלופות. אנחנו כבר הרבה מאד שנים על העניין הזה. שלומי בן ששון, בבקשה.

מהנדס שלומי בן ששון: תודה. המצב הוא כזה, כמות האוטובוסים שחנו שם בשנים האחרונות, אני לא מסתכל על שנתיים אחורה, אני מסתכל על 5, 6, 10 שנים אחורה, תמיד חנו שם אוטובוסים, תמיד חנו שם אוטובוסים. אבל בשנתיים האחרונות חונים בצורה מטורפת. זה בחיים לא היה ככה. תמיד חנו אוטובוסים, אבל לא ככה. ויש לכך סיבה. יש לכך סיבה, שבשנתיים האחרונות מספר האוטובוסים שחונים שם ליד בית הקברות עלה בצורה דרמאטית. והסיבה היא, אגב, מאד פשוטה: אנחנו פתחנו לאוטובוסים האלה דלת. אנחנו נתנו להם את האפשרות להיכנס, לנסוע מבני ברק, כי הרי מה קורה? הם כולם מגיעים מבני ברק וחוזרים לני ברק. הם בכלל לא נכנסים לרמת גן.

גב' מירה שנן: לא נכון, שלומי, אני רואה אותם ברחוב בן אליעזר. הם באים גם מהירדן.

מהנדס שלומי בן ששון: נכון. הם מגיעים גם מהירדן, בל אנחנו מסתכלים עכשיו על 80% מהמקרים, 80% מהמקרים הם מגיעים מבני ברק, הם עושים את הפרסה וחוזרים חזרה לבני ברק. אנחנו מסתכלים עכשיו 20;80. ומה שקורה, ברגע שהוספנו את אותה כיכר הזאת, כיכר זינגר, תקראו לה איך שאתם רוצים, היא פתחה להם דלת ואז הם עושים את הפרסה וחוזרים חזרה וחוסמים שם את כל המעבר.

דובר: לא מדויק, הם היו מסתובבים גם בלי הכיכר. זה לא מדויק, שלומי, עזוב.

מהנדס שלומי בן ששון: חברים, תנו לי בבקשה, זכותי לדבר, אז תנו

לי בבקשה. אני מדבר כרגע על 80% מהמקרים. זה שזה לא מדויק, זה שיש מקרים אחרים, אני יודע, גם אמרתי לפני כן. גם ב-10 השנים האחרונות אני נסעתי שם המון פעמים, היו שם אוטובוסים, אבל לא בצורה הזו.

וההצעה שלי, כדי למזער, אי אפשר למנוע מהם, אבל אני יכול למזער את זה, ולמזער את זה, ההצעה שלי היא מאד פשוטה והיא בידיים שלנו – זה לקחת את אותה כיכר ולשנות אותה, בדרך כזו או אחרת, שלא תאפשר יותר פרסה של אוטובוסים במקום הזה. זה דבר אחד. וביוחנן באדר, גם שם יש כיכר, גם אותה לשנות בצורה כזאת שאוטובוסים לא יוכלו לעשות את הפרסה. ובאותו רגע, מאותו רגע שאנחנו נעשה את זה, שום אוטובוס מבני ברק לא יוכל להיכנס ולעשות פרסה באותה קלות כמו שהוא עושה אותה היום. פתרתי באותו רגע בין 70 ל-80 אחוז מהמקרים, את אותם הלא מדייקים שיסעו מבן אליעזר ויעשו את כל הנסיעה הארוכה – אהלן וסאהלן.

<u>גב' מירה שנן:</u> שלומי, מה פתרת? הם עדיין חונים שם, עד נגבה הם עומדים. מה קשור?

<u>מהנדס שלומי בן ששון:</u> כמו שאמרתי, פתרתי בין 70 ל-80 אחוז מהמקרים. אני מדבר גם, זה מה שהיה גם לפני 10 שנים ו-9 שנים כשחנו שם. את לא תוכלי למנוע מאף אחד מהאוטובוסים הללו להחנות.

<u>גב' מירה שנן:</u> שלומי, אני גרה כבר למעלה מ-20 שנה בשכונה, תאמין לי אני מכירה.

<u>מהנדס שלומי בן ששון:</u> גם אני.

<u>מר ליעד אילני:</u> חברים, אנחנו כרגע לא דנים, בואו נשאיר לאנשי המקצוע את הדיון האם הכיכר נחוצה או לא נחוצה. היו על זה

מחלוקות גם בהנהלת העיר הקודמת. אנחנו נבקש, בלי שום קשר להגשת העתירה, את חוות דעתו של אגף התנועה מחדש, בנושא הכיכר, גם בכלל וגם ספציפית במה זה יכול להועיל כדי להקל על המצוקה הקיימת באזור. אבל זה לא לדיון כרגע. האם יש מישהו כרגע שחושב שלא צריכים להגיש עתירה? אני אשמח לשמוע. כי המצוקה במקום ידועה לכולם. איצ'ה, בבקשה.

מר איצ'ה שחם: הנושא קשור למשרד הפנים. משרד הפנים הוא האפוטרופוס של בני ברק, ואנחנו רואים את זה בהרבה מקומות, גם בסיפור עם האצטדיון, עם חלוקת רווחים עתידית, ומשרד התחבורה פה לא פקטור. לא נצליח בעניין אלא אם ניגע, איך אומרים, בדבר הכי חשוב. אנחנו מחזיקים ברמת גן שני בתי ספר יסודיים לתלמידי בני ברק. 90% הם תלמידי בני ברק. אנחנו מחזיקים 3 כוללים וישיבה תורנית. יש לנו גם גרעין תורני כזה. כל הדברים האלה יושבים על תקציבי רמת גן, וזה ברור, זה כבר מימים ימימה. עכשיו אפשר להתחיל מהתחלה. משרד הפנים, הדברים האלה יותר חשובים לו מהמסוף.

מר ליעד אילני: איצ'ה, יקירי, אני חושב שאנחנו מחליטים כרגע להיאבק בזה בפן המשפטי. המחלקה המשפטית שלנו, היא בעצמה או דרך גורם חיצוני שיסייע לה, תגיד לנו מי הגורם שצריך להשיב לעתירה שלנו – האם זה משרד התחבורה, משרד הפנים, אולי גם וגם, עיריית בני ברק – כן/לא. מן הסתם הם יגידו לנו מי הגורם או הגורמים הרלוונטיים. איצ'ה? איצ'ה, נעלמת לי. חברים, אני רוצה להעלות את הנושא הזה להצבעה. הנהלת העיר מצביעה על הגשת עתירה מנהלית להזזת המסוף הלא חוקי ברחוב חזון איש – האם יש מתנגדים להצעה הזו?

גב' עדנה וידל: לא, נראה לי שלא.

מר ליעד אילני: האם יש נמנעים? ההצעה אושרה פה

אחד.תודה רבה.

החלטה:

מאשרים הגשת עתירה מנהלית להזזת המסוף הלא חוקי בחזון איש.

הצבעה:

אושר פה אחד.

5. הצגת פרוגראמה לצרכי חינוך לשנים 2025 ו-2030.

מציג: ליעד אילני, מ"מר ראש העיר.

מר ליעד אילני: סעף 5 – הצגת פרוגרמה לצרכי חינוך לשנים 2025 ו-2030. אני אומר שניה לפני כן, קודם כל, כל הגורמים שלא רלוונטיים כבר לנושא החינוך, גורמי המקצוע בעירייה רשאים לרדת מהדיון, לא נבזבז את זמנכם היקר. אחד מהדברים שאני יותר גאה עליהם, זה שממש כשנכנסנו לתפקיד, אמרתי גם לראש העיר וגם למנכ"ל לשעבר, שהסיטואציה שבה אנחנו בתחום החינוך בונים תלאי על תלאי לא יכולה להימשך. סמנכ"ל התשתיות שלנו, עזרא, מאד שמח על העניין הזה. אני זוכר שהוא אמר לי – הגיע הזמן באמת שיתכננו פה ל-5 ו-10 שנים קדימה. זה גם מקל עלינו, על מי שמבצע את העבודות בשטח. בעניין הזה, מהיום הראשון שלה בתפקיד, רחלי מרום תכללה את הפרוגרמה הזו יחד עם עזרא ואנשיו, יחד עם החברה הכלכלית, יחד עם חברה חיצונית (הם כבר יציגו את העניין הזה). ואני חושב שהיום מוצגת לכם כאן, זו בשורה של ממש, וזה דבר שאמור להיות הדבר הכי טריוויאלי בכל ארגון, בטח ארגון ציבורי – תכנון ל-5 שנים קדימה ול-10 שנים קדימה. זה לא היה. חברים, המצב הזה לא היה ולפחות בעניין הזה אני יכול לומר שצעדנו קדימה בשנתיים האחרונות 30 שנים קדימה. אני חושב שרחלי, שאנחנו נמצא את ההזדמנות להיפרד ממנכ"לית העירייה היוצאת, אבל היום היא מציגה באמת את הנושא הזה, שהיא תכללה במשך למעלה משנה. ואני רוצה כבר מראש

להודות לה ולכל אנשי המקצוע בעירייה ובחברה הכלכלית, שעבדו קשה מאד על הצגת הפרוגרמה הזו. אני כן אבקש שנאפשר לרחלי להציג את כל המצגת, מהתחלה עד הסוף. יש לנו זמן היום עד 18:00, זה מספיק זמן לדיון, בטח עם כמות המשתתפים החלקית שנמצאת כאן היום בהנהלה. תרשמו לעצמכם את השאלות, להירשם אצלי בווטס-אפ כל מי שמעוניין לדבר – ניתן את רשות הדיבור לפי הסדר. רחלי, בבקשה.

<u>גב' רחל מרום:</u> אחר הצהריים טובים לכולם, תודה רבה לליעד. כמובן שהעבודה שאתם תפגשו כרגע היא עבודת צוות מרובת משתתפים, הרבה מאד משתתפים. אני חושבת שזה ההישג הגדול שלה, כיוון שהיא כוללת את הפקידות המקצועית בכל הרבדים שלה, וכמובן את נבחרי הציבור הרלוונטיים, בראשם ראש העיר, ליעד אילני, מירה שנן ואדם קניגסברגר. אני מצאתי לנכון לשתף אתכם בפרוגרמה הזאת, כי קודם כל, אתם קיבלתם את חוברות התקציב, ובחוברת התקציב הבלתי רגיל ישנם דפים שלמים, עמודים 18-21 לחוברת, שמתקצבים הרבה מהפרויקטים שיצאו מתוך הפרוגרמה הזו. אנחנו לא המצאנו את זה.
בעצם היתה פרוגרמה לצרכי ציבור בעיריית רמת-גן עוד בקדנציה הקודמת, ובעצם הסיבה שהחלטתי לקדם את הפרוגרמה הנוכחית באה מתוך איזו שהיא מציאות שנחשפתי אליה בחפיפה שלי עם משה בודאגה. אני נכנסתי באפריל-מאי, וכל הארגון היה עסוק כמרקחה בלמצוא מקומות לאחסן, לדייר את הילדים, את התלמידים. ובעצם נכון לתחילת הקדנציה הנוכחית, העיר עמדה במצב שבו היו 7,000 יחידות דיור שנמצאות בהליכי בנייה, כאלה עם הוצאת טפסי 4 ואכלוס, והיה צריך לייצר מקומות, בין אם על ידי שכירויות, בין אם על ידי יבילים, בין אם על ידי סודוקו, הצרחות למיניהן, ואז בעצם עשינו איזו שהיא אנליזה והחלטנו ללכת לטאקט הזה.
אז בואו ניתן לכם בקצרה את המצב הפיסי של מערכת החינוך שלנו. אם אנחנו מסתכלים על הדמוגרפיה של זה, אנחנו מדברים על כך שבצד היות העיר מציינת 100 שנה להיווסדה, היא מכילה 276 מוסדות חינוך, עם

28,000 תלמידים. זאת ההתפלגות של מוסדות החינוך - מאות גני ילדים, 27 בתי ספר יסודיים, 10 תיכונים ו-3 בתי ספר לחינוך מיוחד, כשאתם רואים ש-36,000 מתושבי העיר הם בגילאי 0-18. 100 שנה העיר מציינת.

בנוסף, אתם כולכם, הרבה מכם מכירים את העובדה ש-70% ממבני המגורים בעיר נמצאים בקטגוריה שמיועדת ל-תמ"א 38, לתקן רעידות אדמה, מה שאומר שאם תיאורטית אנחנו מביאים למימושה של התוכנית הזאת, אנחנו מדברים על שילוש יחידות הדיור הקיימות היום, דבר שמחייב הגדלה משמעותית גם של התשתית העירונית, של מוסדות החינוך, של מוסדות הציבור וכן הלאה וכן הלאה. אתם מכירים את זה גם מתוך דיוני התקציב הנוכחי וגם של השנה הקודמת מה שזה אומר. כיצד המציאות של 100 שנה לעיר ותקן רעידות אדמה ופוטנציאל הגידול פוגשים את מערכת החינוך בעיר? בעצם אנחנו, במסגרת המיפוי שעשינו, למדנו שעיקר בתי הספר בעיר הוקמו עד שנת 74, בעיקר בשנות ה-60 וה-70, ו-6 נבנו לפני שנת 1974. לפני 25 שנה נבנה בית הספר האחרון ברמת-גן שהוא בית ספר ערמונים. בנוסף, אם אנחנו מתייחסים לזווית של ההתחדשות העירונית בעיר, צריך להביא בחשבון, שבגלל שאנחנו עיר ותיקה וחל גידול בכמות יחידות הדיור בעיר הותיקה, זה מביא ל-4 נקודות שאנחנו צריכים לתת את דעתנו עליהן: אחת – זה ההזדקנות של המבנים. עיר בת 100 מזדקנת לא רק במגוריה אלא גם במוסדות החינוך שבה, ואנחנו חווים את זה בצורה מאד משמעותית גם בתוך מערכת החינוך שלנו. דבר נוסף – כאשר אנחנו רוצים להגדיל ולהרחיב את מוסדות החינוך, אנחנו מבינים שמדובר באתגר הנדסי וכלכלי הרבה יותר קשה כשמדובר במרקם עירוני צפוף, להבדיל משכונות חדשות, שבהן אתה מתכנן מלכתחילה את הכול ובונה את הכול מאפס. דבר נוסף – יש תמיד פער לרעת הרשות המקומית בין הקצב של התחדשות המגורים לבין התחדשות מוסדות החינוך, לא רק בקצב של התחדשות מוסדות החינוך, אלא גם בכלל בקצב התחדשות מוסדות הציבור בכלל. והדבר הרביעי והאחרון שנגעתי בו בשקף של ה-תמ"א 38, זה שכמובן נטל המגורים על התקציב העירוני הוא מאד מאד

משמעותי, שכן, בצד עלויות הבינוי שנגזרות מתהליכי ההתחדשות העירונית, יש גם עלויות שוטפות שנגזרות מהוספת כיתות, צוותי הוראה ויועצים וכל סגלי ההוראה שאנחנו לוקחים בחשבון. בצד כל מה שאמרתי, אתם בטח מניחים לעצמכם, נוכח גילאי מוסדות החינוך הקיים בעיר, שכמובן שהם לא מתאימים לסטנדרטים ולפרוגראמות שתומכות את הפדגוגיה ואת האיכויות האדריכליות, גם בהיבט של גודל הכיתות, גם בהיבט של מספר חדרי הספח, הנגישות שלהם. כל שנה אנחנו לוקחים כמה וכמה מוסדות, עזרא וקוטלר ואנשים אחרים, ומנגישים עוד ועוד ועוד מוסדות חינוך, ואגף החינוך כמובן. הסטנדרטים של המיגון שדורשים חללי מיגון הרבה יותר רחבים – מרחבי למידה חדשניים. בכל הפרמטרים האלה אנחנו נמצאים בעמדת נחיתות נכון לגיל ולוותק של מוסדות החינוך שלנו. בנוסף לזה, אנחנו משתמשים יותר ויותר, עקב הדוחק שנובע מהצפיפות של העיר הותיקה ושל כמות הילדים שצריכים להיכנס ולהיקלט במוסדות החינוך הקיימים, אנחנו משתמשים יותר ויותר במבנים יבילים, שזה קודם כל מבזבז את השטחים הפתוחים ואת המרחבים הפתוחים בתוך מוסדות החינוך, הבלאי שלהם הוא הרבה יותר גדול, אנחנו מעכבים תכנון ובינוי ראוי, ומרבית היבילים שיש לנו הוקמו לפני יותר מ-10 שנים. לפני אחד הביקורים שעשינו לכבוד משרד החינוך, ביקשתי לעשות מיפוי של כמות המבנים היבילים בשירות אגף החינוך, והנה הוא לפניכם. אנחנו מדברים על כך שבתוך 15 בתי ספר יסודיים ותיכוניים, יש לנו 50 כיתות אם במבנים יבילים, 13 מהם במבנים בני למעלה מ-6 שנים. לדעתי יש תקן מקסימאלי של 6 שנים אם אני לא טועה, שהוא המקסימום של מבנה יביל. וכמובן, וחמור, זה 33 גני ילדים שנמצאים במבנים יבילים ובבנייה קלה.

אני לוקחת אתכם ומזכירה לכולנו את חגורה שחורה בנובמבר האחרון, 2019, שבהם היה צריך להחליט איפה מתקיימים לימודים ואיפה לא מתקיימים. 33 גני ילדים במבנים יבילים, זה לא מקום שאפשר לקיים בו לימודים. ואני אספר לכם עוד דבר, שהיום הנכונות של פיקוד העורף לאשר מבני יבילים שואפת לאפס. כבר השנה נאלצנו לתמוך מבנה יביל

במבנה סמוך אליו שהוא מקלט, מה שבעצם הופך את זה לבעייתי מבחינה תקציבית, אבל לפעמים אין ברירה. מכאן אני עוברת ומבקשת שקובי יסקור את הגידולים וצפי האכלוסים שיש לנו והמשמעויות של זה במזרח העיר. בבקשה, קובי.

<u>מר קובי בן עטר:</u> במזרח העיר אנחנו עשינו עבודה משמעותית של פרוגרמה. במזרח העיר יש הסכם גג חתום, שבעצם מאפשר לנו לעשות ניתוח עתידי ל-6-5 אפילו 10 השנים הבאות פחות או יותר את צפי הגידול. ההסכם קובע את שלביות השיווקים. זה אמנם משהו עתידי, כלומר, אנחנו לא יכולים להתבסס על נתונים פיזיים, כמו שיש בעיר הותיקה, של תושבים שנרשמים ואז יש סטטיסטיקות ברורות, כאן אנחנו יותר מסתמכים על סטטיסטיקות של צפי שיווקים ומהי כמות הילדים שאנחנו צופים שתהיה ביחס לשיווקים האלה. היו על זה הרבה דיונים. אני אעבור רגע על הטבלה הזאת, אבל אחר כך נחזור שקף אחד אחורה. הצפי, שימו לב, בצד ימין רואים את מספר התוכניות, את שמות התוכניות בכל מזרח העיר שצריכות להתאכלס. בסך הכול כמות יחידות הדיור זה בערך כמעט 15,000 יחידות דיור. זה גם יחידות שקשורות בהסכם הגג ישירות עם רמ"י וגם יחידות פרטיות. רמ"י (רשות מקרקעי ישראל) זה בערך 10,000 והיחידות הפרטיות זה בערך כ-14,000. זה מספרים עגולים, חלק מהדיור זה דיור מיוחד, אבל בגדול אלה המספרים. רוב התוכניות הן תוכניות שנמצאות בתוקף. גני אזר למשל זה בתוקף, אבל אנחנו בשלב של בית משפט. מתחם 6 עוד לא קיבל תוקף. אבל סך הכול מספר יחידות הדיור הוא 14,000. תחזרי רגע שקף אחורה, אם אפשר, עמליה) למעשה אנחנו מרכזים את העבודה בתוכניות שלנו מסביב לבית החולים תל השומר. אלה בעצם התוכניות. שתי תוכניות או שלוש תוכניות הן ממש ממש רלוונטיות לחומש הקרוב – זה שכונת קרית החינוך שכולם מכירים, עם יזמים כבר שנמצאים בשטח, סלע איסתא. שכונת תל השומר דרום, שהיא שכונה אולי הגדולה ביותר כמעט, שיש לה מעל 3,000 יחידות דיור, זה תהליך שיווק

זוחל. עכשיו סיימנו שלב של כמעט 1,200 יחידות דיור. בשנה הבאה צפי של שיווקים של עוד איזה 800 יחידות דיור. ושכונת תל השומר מערב. למעשה, הדופן המזרחית הדרומית והמערבית של תל השומר הן שכונות מאד רלוונטיות מבחינת הצפי, כאשר השכונות הצפוניות, שזה תל השומר צפון ושכונת שיכון הרופאים, הן שכונות שאמנם הן חלק מהסכם הגג, אבל הם כנראה יידחו קצת עקב פינוי מאוחר של הבסיס הצבאי וגם רה-תכנון של שכונת שיכון הרופאים, מאחר ואגף התכנון זיהה שהתוכנית הזאת לא מתוכננת נכון, היא לוקה בחסר בשטחים חומים. אז שתי התוכניות הצפוניות בכלל לא נכנסו לתחזית של החומש הקרוב, הם יהיו רק לאחר 2025. שתי שכונות שכן ייכנסו לנו, נוספות שייכנסו, זה שכונת רמת אפעל דרום, מתחם 6, שזה שיכון ובינוי, זו קרקע פרטית. אנחנו נמצאים במשא ומתן עם היזמים. וככל והוא יבשיל, התוכנית תהיה בתוקף בערך בעוד שנה או שנה וחצי. גם פה יש תוכנית גדולה של 2,000-2,500 יחידות דיור, אבל אנחנו נמצאים במשא ומתן על השיווקים. סך הכול תוספת של 50,000 יחידות דיור, זה היה למטה באדום, אנחנו ראינו את זה. פה יש איזה שהוא שקף שמראה בעצם את השלביות שניתחנו ביחס לשיווקים. אז כמו שאתם רואים, שלב ראשון ב-2020, רג/1541, זה קרית החינוך וגם ב-תמ"ל 1002 זה בעצם שבירו, זה תוכניות שהן ממש משווקות בימים אלה. היזמים כבר בונים את הבניינים שלהם. זה תוכניות שהן הכי, מה שנקרא, זמינות. אחר כך אנחנו רואים ב-2021, שוב, אני לא רוצה פשוט לרדת יותר מדי לפרטים, זה המון מידע, אבל ממש ניתחנו אחד לאחד את הצפי של האכלוסים של כל אחת מהשכונות האלו, עם היזמים שאנחנו כבר מכירים שנמצאים, אם זה משה אביב או דורון אביב בתל השומר מערב, אם זה שבירו, או אם זה סלע איסתא, ולכל אחד מהם בעצם טייבנו את הנתונים ביחס לפרמטרים שעשו לנו איזו חברה חיצונית, 'אורבניקס', כמובן בתיאום עם אגף החינוך, המחלקה האסטרטגית, עם עזרא נחום ואגף התפעול. קצת רקע בכמה מילים על התוכניות.

<u>גב' עדנה וידל:</u> אפשר שאלה? היי קובי, זאת עדנה. השאלה

שלי היא כזאת, הסך הכול הכללי מדבר על עוד 50,000 תושבים ו-50,000 תושבים זה עיר קטנה. השאלה, מעבר לקרית החינוך, כמה בתי ספר יתווספו? זה לא מספיק שברמת אפעל הדרומית, בשטח 6, תוכנית 6, קודם כל שם צריך לקום בית ספר אני מניחה, אבל זה גם לא מספיק. יש לנו את שבירו, אני מבינה שמתוכנן לקום בית ספר בקצה המשולש.

<u>מר קובי בן עטר:</u> כן, אנחנו נגיע לזה, יש שקף במיוחד על זה, ניתחנו את כל צרכי החינוך לחומש הקרוב ביחס לצפי האכלוסים. תיכף אנחנו נגיע לזה. זה יותר סקירה כללית על התוכניות שיש לנו מסביב.

התוכנית של קרית החינוך, כולם מכירים אותה, היא מכילה בערך 730 יחידות דיור, 400 מתוכן כבר שווקו והיזמים ממש כבר עם מנופים ואנחנו רואים את הניצנים של הבניינים כבר קמים והולכים. אז זאת תוכנית שהיא בהחלט אחת המתקדמות. כמו שאמרתי, תמ"ל 1023, אולי התוכנית הכי גדולה שיש לנו במרחב שהיא זמינה, היא מדרום לתל השומר, היא גם תפתח את ציר רפאל איתן. היא כוללת כ-3,000 יחידות דיור, כאשר מתוכן כבר שווקו כמעט 1,200. תל השומר מערב, היא נמצאת בעצם ממזרח לבית החולים, היא נקראת תל השומר מערב, למי שלא יודע, כי היא נמצאת ממערב לבסיס הצבאי, אבל בפועל היא נמצאת ממזרח לבית החולים. היא שכונה שהיא ברובה קרקע פרטית. שם היזמים, יש שם את דורון אביב ועוד יזמים שונים. התחלנו גם פה, בשכונה הזאת כבר נכנסנו לביצוע, כמו התוכנית הקודמת. היא כוללת כ-1,000 יחידות דיור, 1,100 יחידות דיור, ואנחנו מקדמים אותה. תל השומר צפון, כפי שאמרתי, היא תוכנית שתידחה עד אחרי הפינוי של הבסיס הצבאי לאחרי 2028. בתוך התוכנית הזאת, בקצה הצפוני שלה יש את שבירו, זה הדבר היחידי מתוך התוכנית הזאת ששווק והיזמים כבר נמצאים בביצוע. ואנחנו גם פה כוללים אותה במתחם. שיכון הרופאים – השכונה שנמצאת מצפון לבית החולים, היא נכנסת גם פה לתהליך של רה-תכנון. יש לה 1,600-1,700 יחידות דיור. הצפי היה שישווקו כמעט 700 יחידות דיור גם כן במהלך החומש הזה, אבל

זה מאד מאד תלוי ברה-תכנון. רמ"י, שהם בעל הבית של הקרקעות, מאד רוצים שישווקו 600-700 יחידות דיור ששייך לדיור הרופאים, אבל זה בדיון תכנוני עם אגף התכנון אז אני לא כל כך יודע להגיד אם כן או לא, אבל אני יודע שככל ותישמע בקשת עיריית רמת גן בוועדות, אז התכנון יידחה ואז כנראה גם היחידות האלה יידחו טיפה יותר לעתיד.

<u>גב' רחל מרום:</u> זהו, מפה אנחנו ממשיכים. אחרי הסקירה של המצב של מוסדות החינוך העירוניים בעיר הותיקה וצפי האכלוסים במזרח העיר, וכמו שאמרתי, הריטואל שחזר על עצמו בהכנה לפתיחת שנת לימודים למצוא פיתרונות כאן ועכשיו, היה ברור שצריך פרוגרמה לצרכי ציבור וכמובן שהחינוך תחילה. אמרתי בתחילת דברי שהיתה גם בקדנציה הקודמת פרוגרמה לצרכי חינוך, וכשקצת ביררתי ושאלתי, אז שמעתי שהיא לא היתה לשביעות רצונם של גורמי המקצוע העירוניים. ואז אמרתי שחובה עלינו לנתח איפה בעצם היו הפערים, כדי שאנחנו נלמד מהסיטואציה הזאת. היה ממש חוסר אמון מופגן בפרוגרמה ההיא. אז אמרנו, או קיי, אנחנו חייבים ללמוד מזה. הזמנו את חברת אביב, שזכתה אגב במכרז, חברת אביב היא חלק מהכנת הפרוגרמה, חלק מקצועי חיצוני מאד מאד חשוב, ובעצם היה דיון פתוח של כל הגורמים שתיכף נראה אותם מטעם הפקידות המקצועית, כשבלשכת מנכ"ל אפשר היה להכניס אנשים פיזית, לפני הקורונה, ובעצם יחד עם עזרא נחום סמנכ"ל התפעול, ועמליה שיושבת איתי, ורוי שכבר סיים את תפקידו, עם מהנדסת העיר ומתכנן העיר, וארז צרפתי מאגף התכנון – סגן מנהלת האגף ומהנדסת העיר, מנהלת אגף החינוך והאגף האסטרטגי שלה, גזברית העירייה ואייל קורן, יחד עם הרבה מאד גורמים וגופים שמופיעים בצד שמאל, וכמובן החברה הכלכלית, אנחנו נערכנו קודם כל להפיק לקחים מהתהליך הקודם ולהבין איך אנחנו בונים את עצמנו ב-2 פעימות זמן. בכאן ועכשיו ובמיידי עד 2025 ; ובפעימה השנייה. כמובן שלתוך המהלך הזה קיבלנו רוח גבית, כפי שאמר ליעד בתחילת דבריו, מראש העיר, מליעד עצמו, מאדם קניגסברגר

שישב והשתתף גם בישיבות לצידה של מירה שנן, ובעצם זה תהליך שלא נגמר. אנחנו כל הזמן נמצאים בתהליך של הבחינה והבדיקה כיוון שאלה לא נתונים אקסיומטיים. לצערי, בפגישה הזאת, בויעוד הזה, חברת אביב לא יכלה להשתתף בגלל שדחינו את ישיבת ההנהלה להיום, אז חבל לי, אבל בעצם מטרת הפרוגרמה הזאת היתה לייצר כלי תומך החלטה בכל מה שקשור בתכנון, פיתוח ותפעול לעתיד של מוסדות החינוך והציבור בעיר, ולייצר פלטפורמה ארגונית שכוללת הנחות עבודה. וכל שינוי בפרוגרמה, כאשר אנחנו בוחנים אותה, חייב לעדכן את הנחות העבודה.

ובעצם מה שנוצר בתוך העירייה, זאת שפה משותפת בניהול של התחום הזה. היום כל דבר שאנחנו שואלים את עצמנו איפה להקים משהו, האם באמת צריך, נגיד מוסד מסוים שתכננו אותו לפני שהפרוגרמה הסתיימה, אנחנו שואלים – האם זה נתמך או לא נתמך פרוגרמאתית? וכמובן הפרוגרמה הזאת לא מציעה פיתרונות, אלא היא בסיס לקבלת החלטות מבין פתרונות וחלופות רלוונטיות. מבחינת היישומים שלה, כמובן שיש פה כמה יישומים שלה. את חלקם חברי הוועדה לתכנון ובנייה מכירים. היא תומכת בחוות דעת ליוזמות פרטיות ועבודה אינטנסיבית של מהנדסת העיר עם צוות התכנון שלה. חברת אביב נותנת את חוות דעת בהתאם לממצאים. היא מלווה את העירייה בגיבוש המלצות ייעודיות. אנחנו בעצם נפתחים מחדש לחשיבה על אזורי רישום, על הצרחת מוסדות. ובעצם היא מספקת נתונים כמעט לכל גוף תכנוני, בין אם זה בתכנון בהנדסה, בין אם זה בתכנון במוסדות החינוך, בין אם זה התכנון התקציבי, בכל פרמטר, וכמובן התכנון האסטרטגי העירוני, בכל פרמטר שהוא יש פה תשתית לרשות המקומית. אני אעביר את רשות הדיבור לעמליה, שתתן סקירה ביעף על תהליך העבודה. בבקשה, עמליה.

<u>גב' עמליה כהן:</u> חברת אביב, כשהתחילה את עבודתה בעירייה, היא בעצם חילקה את העבודה שלה ל-3 שלבים:

השלב הראשון – היה בניית בסיס נתונים, כאשר הם ישבו עם אגפי

ומחלקות העירייה השונים – עם אגף החינוך, עם אגף הרווחה, עם ה-חכ"ל. לקחו נתונים מה-למ"ס ונתונים ממשרד החינוך, וכמובן עם אגף ההנדסה. אחר כך הם בעצם עשו טיוב נתונים, מאחר וכל בסיסי הנתונים בארץ עובדים לפי אזורים סטטיסטיים של ה-למ"ס, ולנו היה חשוב לעבוד לפי השכונות העירוניות. ומה שהם עשו, בעצם הם עשו סנכרון בין שתי שכבות המידע האלה של האזורים הסטטיסטיים של ה-למ"ס לבין השכונות העירוניות, וקיבלנו בסיס נתונים טבלאי מאוחד. לאחר מכן הם עברו לשלב השני, של ניתוח והטמעת המדיניות העירונית, כאשר בעצם מה שעשינו פה, קודם כל הם עשו זיהוי מגמות היסטוריות בשינויים דמוגרפיים שקרו פה לאורך השנים ברמת גן. עשו אפיון פרופיל של כל אחת ואחת משכונות העיר, כולל מאפיינים של גודל משק בית שצפוי בו, ועשו הערכה של תוספת יחידות הדיור לפי נתונים שהם קיבלו מאגף ההנדסה, כאשר בתוך הנתונים האלה הם התבססו, מבחינת היתרים ותוכניות קיימות ותוכניות עתידיות שעדיין גם לא אושרו בוועדה. השלב השלישי היה בעצם שלב הגשת הממצאים. בשלב הזה הם בעצם בנו 6 תשריטים, כאשר אחרי שהם עברו על 6 התשריטים האלה הם הטמיעו בתוך הפרוגרמה, על פי המאפיינים של רמת גן, 3 תשריטים. היה תשריט 1, 2 ו-3, כאשר אנחנו בעצם עבדנו לפי תשריט מספר 3, שהוא התשריט השמרני יותר של גזירת בסיס הנתונים.

<u>גב' רחל מרום:</u> לפני שאני עוברת לשקף הבא, חשוב להבין שמבין הבדיקות שהם עשו, וזה חלק מהפקת הלקחים מהפרוגרמה הקודמת, הם ישבו הרבה מאד עם מחלקת התכנון האסטרטגי של אגף החינוך ובעצם ניתחו מגמות של כמות הילדים לאורך 12 שנות לימוד. ומצאנו שיש פעמים שמי שמתחיל הרי בכיתה א' לא בהכרח מסיים ברמת גן את י"ב, ולכן יש שינויים תוך כדי השנים עצמן, מה שמוביל לטייב את הפרוגרמה ולא לחזות בקו ליניארי, ברצף ליניארי, יש לזה השלכות אדירות על הפרוגרמה ועל המשמעויות התקציביות שלה. קדימה, עמליה.

<u>גב' עמליה כהן:</u> פה בעצם קיבצנו בשקף הזה את תוספת

יחידות הדיור הצפויה גם במזרח העיר וגם בעיר הותיקה. מדובר פה בשתי פרוגרמות, מזרח העיר כמו שאמר קובי שנעשתה על ידי 'אורבניקס', כאשר הצפי עד 2025 זה 6,142, ועד 2030 עוד 8,858. בעיר הותיקה אנחנו מדברים עד 2025 בתוספת של 9,200 יחידות דיור, ועד 2030 עוד 8,000. כך שבסך הכול צפי התוספת בכל העיר, עד 2030, אנחנו מדברים על כ-32,000 יחידות דיור, כשבסך הכול מדובר על כ-100,000 תושבים תוספת תוך עשור.

גב' עדנה וידל: מה זה העיר הותיקה? את מה זה כולל?

גב' רחל מרום: הכול חוץ ממזרח העיר. את העיר רמת גן, ללא מזרח העיר.

מר עזרא נחום: עד כביש 4.

גב' רחל מרום: נכון.

מר ליעד אילני: כל השטח שעדנה לא סנטורית שלו.

גב' עמליה כהן: כמו שרחלי אמרה, בעצם אחד הלקחים שהפקנו מהפרוגרמה שנעשתה בקדנציה הקודמת, זה בעצם תהליכי עומק שעשינו יחד עם הצוותים של אגף החינוך ויחד עם עזרא וחברת אביב ויחד איתי. ומה שבעצם אנחנו, אחרי שבדקנו הרבה מאד מגמות שהיו בחינוך, הלכנו על התשריט הנמוך בנושא של החינוך. היה פה ניתוח עומק של תוספת תלמידים אל מול תוספת יחידות דיור, לפי נתוני רישום, מצאי כיתות, נתוני ביקוש למוסדות החינוך. לאחר מכן היתה פה עבודה,

גב' רחל מרום: רגע, רגע, רגע, לגבי הסעיף השני, על נתוני רישום, שדיברתי עליו קודם, ומצאי כיתות, אני מוכרחה לציין פה שאורית

איתיאל, באמצעות מנהלות המחלקות, פשוט עשו עבודת רגליים במוסדות החינוך, ספרו כיתות, ראו איפה אפשר למקסם את מה שקיים ולא לרוץ ולהגיד שחסר, אלא ממש עשו עבודת רגליים בכל מוסדות החינוך שבהם זיהינו שאנחנו צריכים לעבות בכיתות נוספות את בתי הספר, וחשוב לציין את זה. היה פה שילוב כוחות, זו לא עבודה תיאורטית, זו עבודה שמשולבים בה כל הגורמים ולא ויתרנו על שום מוסד שבו היינו צריכים להוסיף כיתות.

<u>גב' עמליה כהן:</u> לאחר שבעצם עשינו את כל החישוב של מוסדות החינוך הנדרשים עד 2025 ו-2030, נכנסנו לתהליך של ניתוח פוטנציאל השטחים החומים בשכונות, בשיתוף עם אגף ההנדסה ואגף התשתיות ואגף החינוך כמובן, כי היינו צריכים לבדוק מה בדיוק אנחנו צריכים מבחינת אשכולות גנים ותוספת כיתות. והדבר הנוסף שנכנסנו אליו, זה נושא של שילוב חברה למיפוי דמוגרפי, שגם היא, יצאנו בקול קורא וחברת זוויות אושרה גם על ידי ועדת המכרזים העירונית.

<u>גב' רחל מרום:</u> אני ארחיב. מה שחשוב לציין, וזה מה שמופיע באדום, אולי זה המסר הכי חשוב פה, הפרוגרמה זה לא מוצר עשוי. הפרוגרמה נבחנת לאור מידע שמוזרם אליה והיא חייבת להיבחן, וזה מה שיקרה בהמשך הדרך, דרך שולחן עגול, בהובלת עזרא, עמליה, אגף החינוך כמובן והגזברות, כמובן אגף התכנון העירוני, חייבים כל הזמן לבחון אותה מחדש, כי ישנם שינויים. אחד הכלים שהכנסנו זה מה שאמרה עמליה, חברת זוויות, את הזכויות אני אתן לאמיר שיינפלד, שנכנס יום אחד ללשכה שלי ואמר – ראיתי דבר בראשון לציון אני חושבת, חברת זוויות שבעצם מה היא עושה? היא בעצם עושה לנו את מיפוי הדיירים החדשים, גם במזרח העיר וגם בשכונות העיר הותיקה, כך שיהיה דיוק נוסף של הפרוגרמה, כדי לדעת מי הולך לגור בתוך הדירות האלה. חלק מהדירות הן דירות להשקעה, וחלק הן דירות של מי שהולך לגור בהן, וחשוב לנו לקבל

כל מידע על – מי הולך לגור, כמה ילדים, באיזה גילאים, האם זה חינוך דתי, האם זה חינוך רגיל, וכמובן הרבה מאד צרכים נוספים שאינם קשורים רק בחינוך, אלא בכלל צרכי הציבור. וזה מה שזוויות תעשה, גם במזרח העיר וגם בעיר הותיקה. מכאן אני מעבירה את רשות הדיבור לעזרא, שבעצם יתאר את הפרודוקציה, את השורה התחתונה ולקראת מה אנחנו הולכים. בבקשה, עזרא.

מר עזרא נחום: ערב טוב. אני מתכבד להציג בפניכם את התפלגות תוספת יחידות הדיור לפי שכונות ותוספת הבינוי המתבקשת למוסדות חינוך עד 2025 ולאחר מכן אני אציג מ-2025 עד 2030.

עד 2025 אנחנו מתכננים להקים, אני אגיד בסך הכול ואחרי זה אני ארד לפירוט, אנחנו מתכננים להקים כ-9 אשכולות גנים, בסך הכול כ-52 גני ילדים. 38 גני ילדים כתוצאה מגידול באוכלוסיה ותוספת יחידות הדיור; ו-14 גנים שנמצאים, כפי שציינה את זה מנכ"לית העירייה, גנים שנמצאים במבנים יבילים או גנים שנמצאים בשכירות. באשר לבתי הספר – אנחנו נידרש להקים 56 כיתות גן נוספות ב-8 בתי ספר, וזה עד 2025.

בשכונת חרוזים אנחנו אמורים לבנות אשכול של 5 כיתות גן, וכולם כתוצאה מתוספת יחידות דיור. בשכונת הגפן אנחנו מדברים על תוספת של 6 גני ילדים, סך הכול 8 גנים אנחנו נבנה, 2 כתוצאה מתוספת יחידות דיור ו-2 כתוצאה מזה שאנחנו הורסים 2 גנים על מנת לבנות עליהם את האשכול. בשכונת נווה יהושע אנחנו אמורים לבנות אשכול של 6 כיתות – 3 כתוצאה מגידול באוכלוסיה ו-3 כתוצאה מביטול שכירויות של 3 כיתות גן. בשיכון מזרחי אנחנו אמורים לבנות אשכול של 4 כיתות – 3 כתוצאה מתוספת גידול באוכלוסיה וגן אחד שנמצא בשכירות. בשכונת הבילויים אנחנו אמורים לבנות אשכול של 5 כיתות גן, כולו כתוצאה מתוספת יחידות דיור. באזור נגבה אנחנו אמורים לבנות 6 כיתות גן באשכול של 4 כיתות כתוצאה מגידול באוכלוסיה ו-2 כיתות כתוצאה מביטול שכירויות של שני גנים. כנ"ל גם באזור מרום נווה, ברחוב רימלט, גם 6 כיתות, 4

כתוצאה מגידול ו-2 כתוצאה מביטול שכירויות. בשכונת ראשונים אנחנו אמורים לבנות אשכול של 5 כיתות גן כתוצאה מתוספת יחידות דיור בלבד, אין לנו שם גנים בשכירות. ושכונת בן גוריון, מרכז העיר, אנחנו אמורים לבנות למעשה אשכול של 7 כיתות, 3 כתוצאה מתוספת גידול באוכלוסיה ו-4 כיתות גן שהן בשכירות. אז כפי שציינתי, עד 2025 מדובר למעשה ב-9 אשכולות, 52 גנים, 38 כתוצאה מתוספת יחידות דיור ו-14 גנים כתוצאה מביטול שכירויות.

גב' עדנה וידל: יש לי שאלה. במרום נווה אין צורך בכלל בכיתות לימוד?

מר עזרא נחום: אמרתי שכן צריך. אנחנו מדברים על אשכולות גנים עכשיו, לא בתי ספר.

גב' עדנה וידל: או קיי, אני שאלתי על בית ספר, או קיי. אם אתה מדבר רק על גנים, בסדר.

מר עזרא נחום: רק גנים. עכשיו אני עובר ברשותכם לבתי הספר. לבתי הספר אנחנו אמורים עד 2025 לבנות 56 כיתות לימוד, שמתפרסים ב-8 בתי ספר: בחרוזים, בבית ספר הגפן 8 כיתות; בשכונת הגפן בבית ספר גבעולים 8 כיתות; בשכונתך נווה יהושע, בבית ספר ערמונים להוסיף עוד 8 כיתות; באזור שכונת הבילויים, בית ספר הבילויים, זה 8 כיתות; בנגבה, זה בבית ספר אביגור, אנחנו יכולים לבנות רק 4, אז אנחנו נבנה את תוספת האגף ב-2 בתי ספר בשכונת נגבה – 4 כיתות באביגור ו-4 בעתיד. כך ששנה אחת עתיד יהיה עם 3 כיתות בשכבת גיל ושנה לאחר מכן הוא יהיה 2 ואביגור יתחלף איתו ויקלוט 3 כיתות בשכבת גיל; בשכונת חשמונאים אנחנו אמורים לשפץ את בית הספר הקיים ולבנות עוד תוספת של אגף, וזה למעשה ידחה את הצורך בהקמת בית ספר

עד 2025 ואנחנו נבחן במהלך השנים האם נדרש בכלל בית ספר נוסף עד 2030, מאחר ובאזור חשמונאים, מגיעים לשם רק משפרי דיור, משפחות מבוססות ללא ילדים. לכן אנחנו צריכים את חברת זוויות, שתתקף לנו את מספר הילדים, כמויות הילדים שאנחנו מבעוד מועד נדע להיערך להקים את מוסדות החינוך.

גב' עדנה וידל: תגיד מתי אפשר לשאול, טוב עזרא?

מר עזרא נחום: אני כבר אסיים. לגבי תוספת גני ילדים עד 2030, בין 2025 לבין 2030 – אנחנו נצטרך לבנות שם 4 אשכולות גנים, סך הכול 25 גנים ו-4 גנים שאנחנו נסב אותם, היום הם משמשים ככיתות לימוד, גנים קיימים ששימשו ככיתות לימוד כתגבור לבית ספר נטעים, אנחנו נסב אותם חזרה לגנים. ונצטרך בית ספר אחד בשכונת רמת השקמה ובית ספר נוסף, כפי שציינתי קודם, אנחנו נצטרך לבחון האם נדרש בית ספר באזור ראשונים. זה באשר לבתי הספר. זו התפלגות למעשה שאנחנו היינו צריכים לתקף, לראות מתי לוח הזמנים של כל פרויקט ופרויקט, מתי הוא אמור להתאכלס. כתוצאה מזה היינו צריכים גם כן לתכנן מראש וגם לתקצב ולחלק את העוגה, גם מההיבט התקציבי שהעירייה תוכל לעמוד בנטל הכספי הזה של בניית מוסדות החינוך, מצד אחד; מצד שני, שנוכל גם לעמוד בלוחות הזמנים. אנחנו תלויים בהרבה מאד דברים – אי אפשר לבוא ולהתחיל בפרויקט לפני שמשרד החינוך הכיר בצורך ונתן לעירייה הרשאה. אם לא קיבלנו הרשאה ומתחילים לבנות, לא חשוב אם זה גן ילדים או כיתה, אנחנו לא יכולים לקבל תקציב, למרות שיגיע לנו בהמשך. בעניין הזה של הבינוי, אנחנו צריכים להיות מאד מאד זהירים. והגשנו בקשות כבר, כל מה שאתם רואים פה, כל התוספות, הן מבחינת כיתות בבתי ספר והן גני ילדים, כל הפרויקטים האלה הוגשו למשרד החינוך, הם הוכרו על ידי משרד החינוך כמעט 90% מהם, אנחנו מחכים להרשאות. באשר להוצאה הכספית, מדובר בהוצאה כספית ל-5 שנים הקרובות

בכמיליארד שקל לבינוי מוסדות החינוך בלבד, מהם נותר לתקצב עוד כ-600 מיליון שקל ב-5 השנים הקרובות, במימון עירייה. במימון משרד החינוך כ-187 מיליון שקל. בסך הכול תקצבנו את הפרויקטים שבתכנון וביצוע – 236 מיליון שקל. מתוך כ-35 פרויקטים שאנחנו אמורים למעשה לתכנן ולבנות עד 2025, השנה אנחנו מתחילים בתקצוב, בתכנון ותחילת ביצוע, שמתוך ה-35, ב-24 פרויקטים. 7 מהם במזרח העיר ו-17 פרויקטים בעיר הותיקה. 11 פרויקטים יצטרכו להיות מתוקצבים בשנת 2022 או 2023, לפי התקדמות הצפי לאכלוס. עכשיו אני זמין לשאלות.

גב' עדנה וידל: אני ביקשתי בבקשה.

גב' רחל מרום: עדנה, דקה, תני לנו עוד שקף אחד, לתת לך תשובה על מזרח העיר. עזרא, תודה. קובי, בבקשה.

מר קובי בן עטר: במזרח העיר, גם כן, עשינו עבודה משמעותית כמו שאמרנו. סך הכול אנחנו ניתן פה את השורה התחתונה, אנחנו נבנה בערך בין 12 ל-21 כיתות מעון, בין 35 ל-40 כיתות גן, תוספת אגף לבית ספר יסודי ברמת אפעל. 3 בתי ספר יסודיים, עדנה, זה לשאלתך לגבי בתי ספר במזרח העיר, אז אנחנו נקים 3 בתי ספר – 2 בטוח ועוד אחד,

מר עזרא נחום: שניים עד 2025. השלישי צריך להיבדק.

מר קובי בן עטר: בדיוק. השלישי ייבדק. וכמובן השלמת תיכון קרית החינוך, שאנחנו רואים את המנופים באוויר. אני לא אכנס, אבל יש לנו פה פירוט, אם אתם רואים בטבלה, כל שנה מתי אנחנו צופים את ההשלמה של כל אחד מהפרויקטים. סך הכול זה ייתן מענה לכ-5,000 יחידות דיור ללא שבס. אין שבס יותר.

גב' עדנה וידל: אין, מת שבס.

מר קובי בן עטר: כן, אין שבס. אבל זה בהחלט ייתן את המענה לאותן יחידות דיור שישווקו במזרח עד 2025.

מר עזרא נחום: רק להוסיף, אנחנו במזרח העיר בתחילת תכנון, לקראת ביצוע, של בית ספר תבוני לאוטיסטים, וגם את קרית החינוך שבעזרת השם בשנת 2022 אנחנו נחנוך את קרית החינוך, את זה לא הזכרנו.

גב' רחל מרום: וגם את אשכול הגנים.

מר עזרא נחום: על אשכול הגנים כבר דיברנו. הוא דיבר על אשכולות הגנים. דברים שהוא לא הזכיר, זה את קרית החינוך שזה בית ספר תיכון נוסף בעיר, של 40 כיתות בסך הכול, 10 כיתות בשכבת גיל; ועוד בית ספר תבוני לאוטיסטים, שהוא גם כן ייחנך בעזרת השם בשנת 2022.

גב' רחל מרום: נכון. בבקשה, עדנה, שאלה.

גב' עדנה וידל: מספר שאלות, ברשותכם.

גב' רחל מרום: למרות שלא סיימנו את המצגת, אבל תשאלי.

גב' עדנה וידל: אז אם אתם רוצים לסיים, בבקשה. אתם פשוט תחזרו אחורה אחר כך.

מר אדם קניגסברגר: עדיף שנסיים ואחר כך נתייחס לכל המצגת.

גב' רחל מרום: כן, בדיוק. אז אנחנו נסיים. מפה אנחנו

ממשיכים בעבודה לייצר את מיפוי צרכי הציבור הנוספים. אנחנו התחלנו בחינוך, אבל יש צרכי ציבור נוספים, כבר נעשית עבודה משמעותית בתוך האגף לשירותים חברתיים שלנו, יחד עם גילה ויחד עם הצוות של גילה, כדי למפות את כל השירותים הנוספים, גם בעיר הותיקה וגם במזרח העיר, ואנחנו נשלים את זה. כנ"ל גם שירותים קהילתיים, כדוגמת מרכזים קהילתיים, מועדונים, מבנים לתנועות הנוער השונות.

ודבר נוסף, היבט נוסף שאנחנו בוחנים נוכח המספרים שמופיעים בתוך המצגת הזאת, זה בדק בית. גזברית העירייה, בצדק מבחינתה, מבקשת, התחילה לעשות עבודת benchmark לבחינת עלויות התכנון בהקמת מוסדות תכנון עם רשויות מקומיות לידינו, על מנת באמת לנסות לראות איך אנחנו יכולים לעשות יותר בפחות. וכמובן לנסות למקסם את ההרשאות התקציביות שעליהן דיבר עזרא, שהן בעיקר שלנו מול משרד החינוך, גם מול גופים נוספים, כמו הרשות להתחדשות עירונית, כמו רמ"י בכל מה שקשור להסכמי הגג, שאנחנו מנהלים מולם גם איזה שהוא מהלך.

בהזדמנות הזאת אני רוצה להודות למי שדיבר וגם למי שלא דיבר, מטעם אותם שותפים רבים לפרוגרמה הזאת. זה מוצר משותף, משולב כוחות, ואני באמת גאה שזה באמת פורום מחויב לדבר הזה שהוא מאד מאד חשוב. ומכאן אנחנו עוברים לשאלות. בבקשה.

<u>מר ליעד אילני:</u> חברים, אני מזכיר להירשם אצלי, יש כאלה שכבר נרשמו.

<u>גב' עדנה וידל:</u> לא נרשמתי, אבל אני אמרתי שאני רוצה לשאול ואמרו לי תחכי רגע. כמעט נתנו לי וחיכיתי.

<u>מר ליעד אילני:</u> בסדר, אבל חברים, יש יושב ראש לישיבה ויש כאלה שנרשמו עוד לפני שביקשת, עדנה, אז זה לא הוגן גם כלפיהם.

<u>גב' עדנה וידל:</u> אין בעיה.

מר ליעד אילני: איצ'ה, בבקשה, ראשון המבקשים. אחריו אדם קניגסברגר.

גב' עדנה וידל: רחלי, על זה אומרים: 'נותנים לך – תיקח, לוקחים לך – תברח'. הייתי צריכה לשאול וזהו.

מר ליעד אילני: אני לא יודע איך אתם נוהגים בעיר החדשה, אבל בעיר הותיקה יש סדר.

גב' עדנה וידל: מה אתה אומר? כל הכבוד לעיר הותיקה, ליעד. באמת כל הכבוד. אז אנחנו דואגים ש ... בעיר החדשה יישמר.

מר איצ'ה שחם: קחו בחשבון, רבותי, שגם הגיל של הילדים עולה והעיר לא תתפתח מעבר, בחלק הוותיק יש מגבלות. ולכן, בחלק הוותיק ההתפתחות תהיה כזו שבתי הספר, אני חוזר אחרת, היתה תקופה לא לפני הרבה זמן, לפני 15 שנים, שרצו לסגור את החשמונאים, דנו בזה, אתה זוכר עזרא? זוכר את זה?

מר עזרא נחום: כן. כן.

מר איצ'ה שחם: למה? כי לא היו ילדים. אז אם ההתפתחות תעלה וגם המשפחות שבאות לאזורים האלה הן מבוססות יותר כבר, הילדים גדלו ויצאו, אז צריך גם לשקול את הדבר הזה. אני בעד, כי יהיה לי מקום למועדוני גמלאים במקום הבנייה הגדולה שעשיתם.

מר עזרא נחום: העיר מצעירה לשמחתי, העיר מצעירה.

מר ליעד אילני: תודה, איצ'ה. סגן ראש העיר, אדם, בבקשה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> קודם כל, אני הייתי רוצה לברך באמת את רחל על העבודה הנפלאה של תכלול הפרוגרמה העירונית. אני חושב שזו מלאכת מחשבת ואחת הדוגמאות הכי חשובות לתכלול פרויקטים בעיר, וזאת ההזדמנות.

החלק שלי בפרויקט הזה, בנושא הזה, היה דווקא הביקורת שלי על הפרוגרמה הקודמת. כשישבתי באופוזיציה צעקתי כל הזמן שאין קשר בין הפרוגרמה למציאות בשטח. היו שם נתונים בלתי סבירים. ומי שלוקח את הפרוגרמה עכשיו, רואה איזה פערים גדולים ישנם בפרוגרמה. אם אנחנו מסתכלים היום, אנחנו רואים שבמקומות שבהם היה מצוין שיש עודף כיתות, אז מתברר היום שיש חוסר ענק של כיתות. זה המצב.

עכשיו יש לי כמה הערות חשובות, שאני חושב שצריך לחשוב עליהן. אני מדבר בעיקר על החינוך ובעיקר על מערב העיר, כלומר העיר הישנה.

אני חושב שהגיע הזמן שאנחנו נעדכן את אזורי הרישום, כי בפרוגרמה היתה בעיה גם קודם, אני לא יודע איך היא נפתרה עכשיו, ישנם אזורי רישום שהם בלתי סבירים מבחינת התחשבות בהם. אני אתן אולי דוגמא. תלמיד שגר בשכונת ראשונים לא ירצה ללמוד בבית ספר בן גוריון, למרות שזה אותו אזור רישום. זה בלתי סביר בעליל שהוא יגיע לשם. מה היה בפרוגרמה הקודמת ואולי גם עכשיו? אם בבית ספר בן גוריון למשל יש מקום, ואני יודע שאין מקום, אז אומרים שבאזור הזה יש מקומות, אבל זה לא נותן פיתרון לתלמיד בבית ספר ראשונים. אותו דבר באזורים אחרים. לכן צריך לחשוב על רלוונטיות אזורי הרישום. זה דבר אחד.

דבר נוסף שאני רוצה להעיר ואני חושב שצריך להביא אותו בחשבון, זה הנושא של האכלוס של בתי ספר קיימים. כלומר, תוספת כיתות לכל בית ספר מקטינה את שטח החצר או את כמות התלמידים פר שטח, וזה מכביד מאד על הצפיפות של בתי הספר. אני אתן אולי דוגמא הפוכה שאנחנו צריכים לפעול בה. ניקח את בית ספר חשמונאים,שהיום הוא יכול להיות פיתרון לאזור הזה, לבית ספר חשמונאים רוצים להוסיף אגף. הצוות

התכנוני מנסה בקרוב להגיע להסכם כך שנוכל לקבל שטח ליד בית הספר, כדי להוסיף כיתות. כלומר, התנאי לתוספת כיתות לבתי ספר צריך להיות הגדלת שטח בית הספר. לא סתם להוסיף כיתות. הוספת הכיתות עלולה לצופף את התלמידים בכיתות, לצופף את התלמידים בבית הספר, ולגרום לכך שחלילה תהיה אלימות, כי צפיפות היא חלק מהבעיה. אז גם את זה צריך להביא בחשבון. אני חושב שהעתיד של העיר הוא בבניית בתי ספר חדשים, מודרניים, ולא רק בתוספות. תוספת לבתי הספר הישנים, למעשה נותנת לתלמידים אמנם כיתות חדשות, אבל המבנה של בית הספר הוא מבנה ישן, הייתי אומר, בצורה שכבר לא בונים אותה בערים אחרות. בעבר אני עסקתי בתכנון בתי ספר עתידיים. אני עוד לא רואה אותו ברמת גן. רוב בתי הספר הם כיתות ומסדרונות, כיתות ומסדרונות,

<u>גב' מירה שנן:</u> אדם, התיכון החדש הוא אחר לגמרי.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> דיברתי בעיקר על מערב העיר, על העיר הישנה. לגבי התיכון החדש, את היית בראש צוות ההיגוי בזמנו של בית הספר הזה, אני הייתי שותף, וברור ששם זה משהו חדש. אבל אני מדבר על העיר הישנה. ברגע שאני הולך ומוסיף כיתות לבית ספר ישן, המבנה של בית הספר, השיטה שבה מלמדים, המסדרון והכול, זה לפי המתכונת הישנה ולא העתידית. ולכן, אני חושב שהגיע הזמן שאנחנו נחשוב, גם בעיר הישנה, איפה אנחנו יכולים לבנות בתי ספר חדשים ואולי לסגור בתי ספר ישנים ולתת את השטח של בתי הספר הישנים לצרכים אחרים. דוגמא, יש לנו את בית ספר מודיעים, על יד רחוב ביאליק, הוא במקום מאד גבוה, מאד מאד יוקרתי, השטח שלו מאד קטן, צריך לפנות את השטח הזה, לבנות בית ספר חדש ולתת אותו ליזמים ואז זה יכסה את ההוצאות של בית הספר החדש. כלומר, יש חשיבות מאד גדולה לשנות את הגישה. אנחנו חייבים לבנות בתי ספר חדשים. מובן שהעניין של היבילים צריך לרדת מהפרק. וגם השיטה שבה אנחנו הולכים ובונים בתי ספר לתקופה קצרה,

כלומר, אני אתן אולי דוגמא, בזמנו אני התנגדתי לתוספת גנים מאחורי אשכול הפיס בבית ספר אוהל שם. אמרו לי – תראה, זה רק לשנתיים. השנתיים אולי יהיו 10 שנים ואולי יותר. זאת לא שיטה. אנחנו רוצים מקומות כמו המקום הזה שהיה מקום עם איקליפטוסים, גם הרסו אותם, סליחה על הביטוי, וגם הגנים האלה נמצאים במקום לא כל כך סביר. אנחנו צריכים להחליט שעושים כמו בגני ילדים, עושים אשכולות גנים במקומות שאפשר, שיהיו במתכונת חדשה. אני חוזר עוד פעם על מה שאני אמרתי, אני אומר קודם כל תודה רבה למנכ"לית שתכללה את כל הפרויקט. תודה לכל אלה שעבדו, שמעתי את קובי שמתכנן את מזרח העיר. עבודה נפלאה וכך הלאה. יישר כוח על העבודה במזרח העיר. אבל מערב העיר, העיר הישנה צריכה חשיבה חדשה והגיע הזמן שאנחנו נשב עליה קצת יותר טוב, גם בעזרת ההנדסה. כלומר, גם ההנדסה פה במקום הזה צריכה לתת פיתרונות כמה שיותר מהר. אז תודה רבה לכל העוסקים במלאכה.

<u>מר ליעד אילני:</u> תודה רבה לאדם. הדוברת הבאה – עדנה וידל.

<u>גב' עדנה וידל:</u> תודה רבה ליושב הראש. כיוון שהיושב ראש הוא מאד מסודר, אז אני רוצה להתחיל דווקא בנושא של מזרח העיר, ואני רואה בפרוגרמה באמת תכנון מאד יפה. אני לא רואה התייחסות, וזה עניין חברתי, לנושא של הנגישות ושל הכבישים. כי הכול טוב ויפה, אבל כשבונים כל כך הרבה, 50,000 יחידות, וכשמוסיפים גנים ומוסיפים בתי ספר, ובעצם לא מתקדמים עם כבישי הרמטכ"לים, שליעד יודע על מה אני מדברת וגם קובי וגם המנכ"לית רחלי, לא יתכן שזה לא נעשה במקביל. והכבישים, זה כבר לא עניין רק של תשתית, זה כבר עניין של נגישויות חברתיות וזה צריך להיות בהלימה. אני לא רואה שזה מתפתח וזה הולך להיות קטסטרופה אם לא יטפלו בזה. זה דבר אחד.

אני רוצה להגיד לאיצ'ה – איצ'ה, אתה יודע, עד 120, אבל יש את תנועת

המטוטלת. פעם, כשאני הייתי ילדה, רמת גן היתה מאד צעירה, נחשבה למאד מאד צעירה בממוצע הגילאי שלה. המטוטלת עברה למבוגרים. אבל בן 120, לא עלינו, שהלך לעולמו, לא בא במקומו בחור בן 100, באה במקומו משפחה צעירה או באים צעירים. וזה מה שקורה עכשיו. העיר הזאת מתחדשת, אלה ההצערות בדירות שבונים. בוועדת משנה אני שומעת, גם אדם הרבה פעמים אומר – אנחנו רוצים זוגות צעירים, וכך מאשרים גם את הגדלים של הדירות וחייבים להסתכל על זה קדימה. יש מחסור קשה מאד בתשתיות חינוך. עזרא, אם תוכל להחזיר את המצגת לבתי הספר היסודיים, לרשימת בתי הספר היסודיים שמתרחבים, אלה שקיימים ומתרחבים וגם החדשים, אני מאד אודה, יהיה לנו יותר ברור לדבר על זה. אתם יכולים להראות לי בבקשה את ראשונים וחרוזים?

<u>מר עזרא נחום:</u> חרוזים זה בית ספר הגפן, זה לא בשכונת חרוזים. אין הרבה אפשרויות לבנות בשכונת חרוזים.

<u>גב' עדנה וידל:</u> איפה נכנס כאן בית ספר ניצנים למשל, עם ההגדלה שלו?

<u>מר עזרא נחום:</u> ניצנים זה הריסה ובנייה חדשה, ללא תוספת כיתות.

<u>גב' עדנה וידל:</u> אז זה רק תוספת כיתות כאן? או קיי. לראשונים, שיש להם את המתמיד,

<u>מר עזרא נחום:</u> אנחנו מדברים כאן אך ורק תוספת כיתות כתוצאה מגידול באוכלוסיה. בית ספר ניצנים, מדובר גם הורסים ובונים, לא מוסיפים כיתות.

<u>גב' עדנה וידל:</u> אבל כרגע אני מבינה שההריסה ובניה ירד

מהפרק ומדברים על תוספת.

מר עזרא נחום: לא, לא, לא ירד מהפרק. השנה תוקצב התכנון של בית ספר ניצנים החדש. זאת אומרת, הריסה ובנייתו מחדש. השנה אנחנו מתכננים, הנהלת העיר, אתם, חברי הנהלת העיר, תצטרכו להחליט מתי לבנות.

גב' עדנה וידל: ולאן הולכים החבר'ה משכונת חרוזים היום? לאיזה בית ספר?

מר עזרא נחום: לבית ספר הגפן.

גב' עדנה וידל: כולם הולכים לבית ספר הגפן? לא יודעת, אני הייתי מורה בניצנים והגיעו אלי כל חרוזים.

מר עזרא נחום: הם באים מכמה מקומות.

גב' אורית איתיאל: גם וגם.

גב' עדנה וידל: אז צריך לדייק, אז לא כולם. אז יש מחסור. אני לא יודעת אם 8 כיתות זה מספיק. אני רוצה לעבור לראשונים – ולמה אני מקשה את כל זה? כי כשאני יושבת בוועדת בניין עיר, אנחנו לא מאשרים, תקן אותי אדם, אנחנו לא מאשרים תמ"אות בגלל שאנחנו כל הזמן מדברים על הפרוגרמה – פרוגרמה, פרוגרמה, כולל חשמונאים. ואנחנו לא מאשרים תמ"אות בגלל הסיפור של הפרוגרמה. ולא יתכן שעכשיו אנחנו באים ואני רואה שלא בונים בית ספר חדש באזור ראשונים, ששם גם יש בתים בעלית, בבורסה, וזה חובה. אני לא ראיתי שבונים שם בית ספר.

מר עזרא נחום: על פי הפרוגרמה, היה נדרש להקים בית ספר

חדש נוסף באזור של שכונת ראשונים חשמונאים. לצערנו הרב, אין לנו שטח פה בסדר גודל של 5, 6, 7 דונם בשביל להקים בית ספר. אי אפשר להמשיך ולבנות, והבניינים האלה יאוכלסו, ולא לתת מענה לתלמידים להיקלט בבית ספר יסודי. מה שעשינו, בלית ברירה, אנחנו הולכים ומוסיפים אגף בבית ספר חשמונאים, שזה למעשה דוחה, כפי שציינתי קודם, זה ידחה את ההחלטה להקמת בית ספר נוסף באזור. מה שאמר אדם, יחד עם ראש העיר וסיגל, ויחד עם אדריכל העיר, הם מנסים לייצר לנו שטח חום לבנות בית ספר באזור הזה.

<u>גב' עדנה וידל:</u> אז זה פשוט, מה שנקרא objection. זה חייב לקרות וצריך למצוא את הדרך ואת הפיתרון, אין דבר שהוא בלתי אפשרי. למצוא את זה. יש כל כך הרבה יזמים שבונים שם עכשיו ואנחנו עושים החלפות שטחים וכאלה, יש שם מלא מבני משרדים ודירות וזה משולב, וזה בניינים שמעורבים, בנייה מעורבת, וחייבים למצוא פיתרון לזה. כי אנחנו כל הזמן בישיבת ועדת המשנה לא מאשרים תמ"אות בגלל שחסר שם בית ספר, ואני לא רואה איפה זה נכנס כאן. אז לבוא ולהגיד שאנחנו נעביר לחשמונאים, קודם כל, מראשונים לא ירוצו לחשמונאים, זה נורא רחוק. זה דבר אחד. יכול להיות שצריך להוציא, לא יודעת, את בית ספר המתמיד ולהעתיק אותו, לעשות הצרחה, לעשות את זה בשינויים. אני לא יודעת איך. אבל לא נפתרת בעיה. דבר נוסף, לגבי מזרח העיר,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> עדנה, אפשר להפריע לך דקה בקשר לשכונת ראשונים?

<u>גב' עדנה וידל:</u> בטח. ברור.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> תוספת הכיתות בבית ספר חשמונאים, בייחוד כרגע שיכול להיות שאנחנו נפנה שם שטח של עוד חצי דונם, תוספת

הכיתות הזאת היא לפיתרון לטווח הקצר. לטווח היותר ארוך יש לנו שני מקומות בשכונת ראשונים. מאחורי פרויקט גדול, על רחוב ארלוזורוב, מתוכנן בית ספר מאד גדול, כולל גם גני ילדים, אבל זה יהיה אחרי 2025. ישנה תוכנית באזור הגינה היפה, הגינה היחידה במגרש הספורט בשכונת ראשונים, ישנה תוכנית לבנות שם, אבל גם זה ייקח הרבה זמן. אם זה יתבצע ולא נמצא פיתרון אחר, זה גם כן יהיה אחרי 2025. אבל בינתיים, כרגע המצב הוא כזה, כמו שתיארתי, שבינתיים הולכים על בית ספר חשמונאים. את צודקת 100%, אנחנו משתדלים לא לאשר תמ"אות כרגע בשכונת ראשונים, כי אין לנו פיתרון לתלמידים. אבל אנחנו מקווים שבקרוב הפרויקטים שייבנו שם יהיו פרויקטים מתחמיים, וזה ייקח גם הרבה זמן, ואז בינתיים יהיה גם בית ספר.

<u>גב' עדנה וידל:</u> אני חייבת להגיד שאני מאד מכבדת אותך, אדם, אבל מתקשה לקבל את זה. אני חושבת שיותר דחוף מאשר להרחיב שם בחשמונאים, זה לבנות בית ספר חדש באזור ראשונים, שגם יקלוט חלק מהמתמיד. וצריך להקדים את זה, לפני שמוסיפים בחשמונאים לדעתי.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> עדנה, אם תלמדי אותי איך אני יכול לבנות בית ספר על מקום שבנוי, אז אני אעשה את זה מיד.

<u>גב' עדנה וידל:</u> אתה אמרת שיש מקום מיועד.

<u>מר עזרא נחום:</u> אין מקום. אין.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> על יד הגינה ישנם שטחים, מצד אחד שטחים ירוקים ומצד שני יש בנייה, צריך לרכוש קרקעות, וזה עולה הרבה כסף, זה לא מהיום למחר. זו מציאות שאנחנו קיבלנו אותה, זה לא דבר שאנחנו יכולים לשנות מהיום למחר.

<u>גב' עדנה וידל:</u> או קיי. ולגבי מזרח העיר – אני חושבת שכל

שכונה חדשה מאכלסת בית ספר. אם זה דרום רמת אפעל, ואם זה שבירו, ואם זה הבסיס הצבאי, וצריך לראות, שני בתי ספר לא יפתור את הבעיה, כבר היום יש מצוקה,

<u>רו"ח גלית שנייידר:</u> עדנה, שבירו זה דיור למשתכן.

<u>גב' עדנה וידל:</u> רגע, אני רוצה לסיים, גלית. גם ככה אני אכלתי אותה עם הווטס-אפ שלך. אני רוצה לסיים. כמעט התקף לב. כמעט התפטרתם ממני, כמעט היה לי התקף לב, באמת, אמיתי, כמעט הלכתי לבית חולים. מה שאני רוצה לומר זה, אני לא אומרת בבת אחת, אבל השכונות האלה הן כל כך גדולות, הן מאכלסות כל כך הרבה תושבים, זה 50,000 תושבים חדשים. זה המון. שני בתי ספר, כבר היום יש מצוקה וכולם מחכים שייבנה בית ספר יסודי. כשיבנו את הבודד הזה, כבר, אלה שמאכלסים את השכונה כבר זקוקים לו. זאת אומרת, עם כל השכונות החדשות פה במזרח, צריך 3 בתי ספר יסודיים לפחות.

<u>רו"ח גלית שנייידר:</u> עדנה, זה לא הולך ככה, עדנה, שבירו הוא עם דיור למשתכן. עכשיו השתנה הסיפור של הדיור למשתכן, החלק של דיור למשתכן יהיה רק 30%. לכן רחלי דיברה על זה שלוקחים את חברת זוויות, שהולכת לבדוק ספציפית בדיוק. כי אנחנו לא נבנה פילים לבנים גם. אז אנחנו עושים את זה בצורה של עקב לצד אגודל, ובאמת, אנחנו מנסים בצורה מחושבת לעשות את זה. אין ספק שנניח שבירו לא תהיה דומה לשכונות חדשות. כבר, תשאלי את עזרא, ברובע עמית, חשבנו שיהיה ביקוש לגנים הרבה יותר גבוה ממה שיש בפועל. הדיור יותר יקר כשאין דיור למשתכן, האוכלוסייה היא אחרת.

<u>גב' עדנה וידל:</u> גלית, אני רק רוצה להזכיר לך שאנחנו אישרנו את התוכנית הזאת בגלל הדיור למשתכן. אפשרנו את הצפיפות הזאת, את

הדירות הקטנות האלה, בגלל דיור למשתכן. זה ירד, אז אני רוצה לראות איפה זה מכניס לקופת העיר.

רו"ח גלית שניידר: מה זאת אומרת, זה ירד, ברור שזה יכניס לקופת העיר, אבל זה ירד,

גב' עדנה וידל: מעבר למה שסגרו, אדם, אני מבין למה אני מתכוונת?

רו"ח גלית שניידר: זה ירד ברמה הממשלתית, זה לא ירד ברמה שלנו. זה ירד ברמה הממשלתית.

מר עזרא נחום: באופן עקרוני, עדנה ,לא יהיה מצב שבשכונה או לתלמידים לא יהיה מקום בבית ספר.

גב' עדנה וידל: או קיי. אתם רואים, הוא יודע לענות לי עזרא, הוא יודע להשתיק אותי קצת. בסדר.
עכשיו שאלה אחרונה, כחברת מועצה, בלי קשר, יש תנופת בניה כל כך גדולה, ואם דיור למשתכן ירד, אז עם כל הכבוד להסכם הגג, אני נגד לדחוס את העיר הזאת, אני מעדיפה לדחוס אותה פחות, ואז: אחד – להוציא פחות על הנושא הזה של תחזוקת הבניינים והתשתיות, כי בסך הכול כל דירה עולה כסף לעיר. ושהתושבים יחיו ברווחה. זה שני אתגרים שהם חשובים, שתי מטרות שהן חשובות. והשאלה אם מישהו עשה תחשיב כלכלי, האם העיר רמת גן מסוגלת לעמוד בתוספות בנייה למגורים, בתוספות כל כך גדולות, לתחזוקה הראויה ברמה גבוהה.

גב' רחל מרום: חלק מהפרוגרמה, תיכף אני אתן לגלית להשיב במלוא ה - -

גב' עדנה וידל: מי עשה את התחשיב הכלכלי?

גב' רחל מרום: רגע. חלק מהפרוגרמה בדק בדיוק את זה ומחר גם אני חושבת שמציגים לי חלק מהעבודה הזאת. אני אתן לגלית, זה סביב החשש שלנו, והראיתי את זה בשקף הראשון, שיש פער בין תוספת הגידול ביחידות הדיור והמשמעות הכספית שהן מטילות על קופת העירייה.

גב' עדנה וידל: נכון.

גב' רחל מרום: ולכן, אנחנו ביקשנו להבין איך זה הולך להיראות מבחינת ה ... העירוני. בבקשה, גלית.

רו"ח גלית שניידר: אז באמת, מחר רחלי, אחר הצהריים, יש לנו ישיבה, חברת אביב גם עשתה לנו את זה. ברגע שהבנו את כמות יחידות הדיור, עמליה הראתה את זה קודם, כמות יחידות הדיור והתוספת של 100,000 איש בתקופה הקרובה, כמה זה היה, ב-10 השנים הקרובות,

מר עזרא נחום: 10 שנים.

רו"ח גלית שניידר: נכון? תוך עשור, כן, אז כל יחידת דיור, אני מזכירה לכם, זה בין 8,500 ל-9,500 שקל ליחידה. אם לא יהיה לנו מספיק תעסוקה, תהיה לנו בעיה בתקציב השוטף. אני לא מדברת על ה-תב"רים, אני מדברת על השוטף. כדי לתת, כמו שעדנה ציינה, את כמות השירותים הראויה והטובה ולהמשיך לשרת, לפחות יש לנו אחריות לתושבים שקיימים כבר בעיר. אנחנו בעצם עושים עבודה לראות, כי התחלות הבנייה השנה בתעסוקה לא מעודדות. אין ספק שהנהלת העיר וראש העיר וכל ההנדסה וכולם עובדים קשה מאד כדי לייצר פרויקטים שהם פרויקטים של תעסוקה, אבל גם באה אלינו הקורונה, שלא ברור מה קורה פה. לא ברור

מבחינת העסקים, לא ברור כמה עובדים יישארו לעבוד מהבית, איך זה יקרה, מה יקרה מבחינת הצפי. התעסוקה היום בבעיה מסוימת. ולכן אנחנו בסימני שאלה, ונצטרך לעשות מבחני רגישות. וחלק מההצגה מחר, רחלי, תהיה גם לראות מה קורה, כי הקורונה לא תעבור מהר, הצונמי הכלכלי שלה. ולכן אנחנו צריכים לבדוק. ואת אמרת קודם – אנחנו לא מאשרים תוספות יחידות דיור בגלל פרוגרמה. יכול להיות שנהיה במצב שנצטרך לרדד את הקצב בגלל הנושא של השירות לתושב, בגלל שלא נוכל להכיל את הכול ביחד ונצטרך לעשות את זה בצורה יותר הדרגתית. כי אין מה לעשות, העיר צריכה להיות מאוזנת ואנחנו צריכים דבר ראשון לשמור על האיתנות הפיננסית.

<u>גב' עדנה וידל:</u> חד וחלק. אני אומרת שאני מאד מודאגת מזה, כל כך הרבה יחידות נוספות.

<u>רו"ח גלית שניידר:</u> זה מאד מדאיג, אני מסכימה איתך. וזה חלק מהעבודה. ולכן, באמת, ראש העיר וההנהלה פה מתעסקת בזה כל היום, והמנכ"לית, בלהביא עסקים ובלחשוב מה עושים עם העסקים. ועכשיו, לאור הקורונה, נצטרך לעשות את זה הרבה הרבה יותר. אנחנו היום ב-51.5%, 52% עסקים, אבל אנחנו צריכים לראות את התחלות הבנייה המאסיביות של העסקים, ואנחנו לא רואים את זה עדיין. אנחנו נראה את זה בעתיד, ועכשיו עובדים על זה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> גלית, אני רוצה להיות קצת יותר אופטימי. בני האדם הם חיות חברתיות, סליחה על הביטוי, והם אוהבים להיות ביחד ולפגוש אחד את השני. הקורונה תסתיים ואנחנו נחזור פחות או יותר למצב שהיה קודם. עבודה מן הבית תהיה, אבל לא תהיה בכמות כמו שבזמן הקורונה. אנשים יעדיפו לבוא למשרד בכל זאת.

<u>רו"ח גלית שניידר:</u> אני רוצה להגיב משהו פה, אדם. תדע לך שאני

האמנתי בזה כמוך, עד ששמעתי לאחרונה, בסופ"ש האחרון, בחור מ-SAP, שסיפר לי שוועד העובדים סגר עם החברה, ועד העובדים של חברה שדרך אגב שכרה עוד מקומות השנה, עוד שטחים, שעובדים ימשיכו לעבוד מהבית. הם גילו את זה. העבודה של ההייטק תשתנה. יכול להיות שלזמן מוגבל, אבל אנחנו צריכים להיות עם שליטה ולראות מה קורה ולעקוב.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> סליחה, קטעתם אותי באמצע, אני רוצה להשלים. אני דיברתי רק על הפן הזה. כבר מחר או מחרתיים אנחנו דנים בפרויקט ומפקידים את הפרויקט הגדול באזור הבורסה, של המגדלים הגדולים, 120 קומות, 77 ו-88. יש לנו כבר באשטרום כמעט הסכם על בניין של, אני לא יודע אם לא יגיע ל-60 קומות משרדים. אני רואה שהיזמים הגדולים הגדולים מצפים עדיין לתעסוקה. יכול להיות שבנייני התעסוקה ישתנו קצת, הם יעברו אולי למלונאות, אולי לדברים אחרים, אבל עדיין יש תנופת בנייה. מה שברור לי, ועל זה צריך לעבוד, העיר לא תוכל להתקיים בלי עוד אזור תעסוקה גדול, גם על יד האצטדיון. העיר בעתיד חייבת את האזור הזה. בינתיים יש, סליחה על הדוגמא, בינתיים יש לנו איזה שהוא מאבק עם משרד הפנים ואני מקווה שהוא ייפתר, אבל מה שאנחנו כן חייבים לעשות ולא תהיה לנו ברירה, זה לדאוג מראש למאבק משפטי מול רמ"י אם לא נעשה את זה היום, כדי לקבל אחוזים יותר גבוהים בבנייה, בהיטלי ההשבחה ובתמורות שאנחנו מקבלים באזור האצטדיון. אני לא יודע אם אתם מודעים, את הקניון בנו כשאנחנו קיבלנו 50% והיום הם רוצים לתת לנו רק 12%. זה אחד המאבקים הכי גדולים לעתיד העיר.

<u>מר ליעד אילני:</u> אדם, תודה.

<u>גב' אורית איתיאל:</u> אדם, אני רוצה בבקשה להתייחס,

<u>מר ליעד אילני:</u> רק רגע, חברים. אורית, אני אאפשר לך, רק

רגע. חברים, יש לנו עוד 10 דקות לסיים את הדיון הזה ויש עוד מספר דוברים, אז אני מבקש, בואו נהיה תכליתיים. אורית, בבקשה תתייחסי ולאחר מכן שרית.

גב' אורית איתיאל: תודה, ליעד. לגבי אזורי רישום, אדם, תמיד אלה שיהיו בשוליים של אזור הרישום, תמיד הם יהיו קרובים לאזור הרישום הסמוך. אנחנו ניסינו את זה, זו שיטת משושים, ותמיד תמיד יהיה בית ספר שיהיה פחות רלוונטי לאזור הרישום שלו. לכן יש בחירה ויש פתיחה של אזורי רישום כמעט מלאה. לעניין בנייה של מוסדות חדשים – אני חושבת שבית ספר ארנון הוא דוגמא משמעותית ל-איך לוקחים בית ספר ישן, בונים יחסית ב-30 מיליון שקלים, שזה לא מעט ואני לא מזלזלת, אבל שוברים את כל המסדרונות, מייצרים שם מרחבי למידה של המאה ה-21. אני לא חושבת שיש בעיר 27 או 20 שטחים חומים בשטח של 8 דונם או 5 דונם שזקוק בית ספר לפחות. ככה שאני סבורה שצריך לשקול שוב ולקחת כל פעם X בתי ספר ופשוט לבנות אותם ברוח המאה ה-21. גם תל אביב עושה את זה. היום האדריכלות מחוללת פלאים.

מר אדם קניגסברגר: אין לנו ויכוח בכלל.

אדר' רננה ירדני: על איזו דוגמא דיברת, אורית, עכשיו?

גב' אורית איתיאל: על ארנון, בית ספר ישן שהפכו אותו פשוט לבית ספר של המאה ה-21 פלוס.

מר ליעד אילני: אורית, תודה. שרית אסרף לוי, בבקשה.

גב' שרית אסרף-לוי: תודה. אני אקצר. לגבי מרכז העיר, שעזרא ציין שבונים 8 כיתות ביהלום, שזה אמור לתת מענה גם לשכונת בן גוריון,

היום באזור של שכונת בן גוריון יש את בית ספר בן גוריון שהוא ב- full capacity פלוס, נפתחו 4 כיתות א' כשיצאה כיתה ח' אחת. בית ספר זומר הוא פרטי. ויהלום, זאת השנה שהוא הפך להיות מונטסורי בצמיחה. השאלה שלי היא, איך מונטסורי בצמיחה, עם תוספת של 8 כיתות, ייתן מענה למי שלא ירצה בית ספר ייחודי. זאת שאלה אחת. האם במרכז העיר נשקלה האופציה לפצל את בתי הספר לחטיבה צעירה ובוגרת, במידה ואין שטחים חומים מספיק גדולים, כמו שאורית ציינה. זאת עוד שאלה. לגבי שכונת ראשונים – היום בשכונת ראשונים יש מבנה ציבור משמעותי, שאולי אפשר לשקול להפוך אותו לבית ספר, זה בית דורון. יכול להיות שהוא יכול להוות מענה בתוספת לבית ספר המתמיד. ובהתייחס למה שגלית אמרה, בתור אחת שבאה מחברת הייטק אמריקאית ואחר כך עברה לחברת הייטק ישראלית, ואני בקשר עם לא מעט גורמים בתעשייה, זה תהליך שהתחיל כבר לפני עשור של מעבר לימי עבודה מהבית. לפני עשור דובר על יום אחד, היום כבר מדברים על יומיים הגעה למשרדים בחברות האלה. והשינוי בהרגלי העבודה עבר האצה מאד משמעותית בתקופת הקורונה, ולכן כשמתכננים שטחים לתעשייה ותעסוקה ומסחר, צריך לקחת בחשבון את השינויים האלה. זהו. תודה.

<u>מר ליעד אילני:</u> תודה, שרית.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אנחנו גם לא מתכננים תעסוקה, היזמים מתכננים את התעסוקה.

<u>מר ליעד אילני:</u> שרית, אני רק אומר לגבי נקודה אחת, ועל השאר יתייחסו עזרא ורחלי,

<u>גב' אורית איתיאל:</u> אני רציתי להתייחס.

<u>מר ליעד אילני:</u> בבקשה, גם. בית דורון זה לא משהו שהוא

לשיקולנו, כאשר הבית הזה נבנה חלקו, אמנם חלק יותר קטן, אבל חלקו בכספי תרומה של משפחת דורון. יש להם ממש וטו על כל שימוש שייעשה במבנה הזה. לצערנו זה לא אפשרי. אורית, בואי תתחילי את.

גב' אורית איתיאל: כן, תודה. אני רוצה רק לומר, בבית ספר בן גוריון נפתחו רק 3 כיתות, כיתה אחת היא כיתת חינוך מיוחד למיטב ידיעתי, וזה לא נחשב, זה לא נפתח כל שנה. כמו כן, ביהלום ייפתחו 3 כיתות ואנחנו בהחלט, זה בית ספר ציבורי והוא לא פרטי. יש לך את בית ספר הלל, שדרך אגב, אפשר גם להוציא ממנו את כיתות המחוננים, זו לא חתונה קתולית, אפשר מדי פעם גם לעשות רענון בעיר ואז יש לך עוד בית ספר. אני לא רואה שם שום בעיה בקונספט שקיים עכשיו להמשיך ולהתנהל. אני רואה גם בשנתונים הקרובים שאין עליה משמעותית בכלל, אפילו ירידה לפעמים. ולפצל כיתות, מסכנה המנהלת שתצטרך, אי אפשר לפצל. מי שחי בתוך בית ספר, עדנה, מירה, יגידו לך שזה מאד קשה לפצל את הכיתות בתוך בית ספר שהוא אורגן משמעותי.

מר ליעד אילני: תודה, אורית. עזרא או רחלי רוצים להוסיף משהו לשאלות של שרית?

גב' רחל מרום: לא. אני חושבת שהם נענו גם על ידך וגם על ידי אורית.

מר ליעד אילני: או קיי, תודה. רננה, אחרונת הדוברות מבין חברי המועצה ואז רחלי תסכם. רננה, בבקשה.

אדר' רננה ירדני: ערב טוב לכולם. רציתי קודם כל באמת לברך, רחלי וקובי וכמובן אורית, גלית, כל מי שהיה מעורב,

גב' רחל מרום: ועזרא.

<u>אדר' רננה ירדני:</u> עזרא כמובן.

<u>מר עזרא נחום:</u> אני רגיל ששוכחים אותי, זה בסדר.

<u>אדר' רננה ירדני:</u> עזרא. שמחה שהצלת אותי, רחלי, כמובן גם עזרא. פשוט עבודה יפה מאד. הכרתי עבודות פרוגרמאתיות, אבל זו באמת מרוכזת ובזמן קצר יחסית. אז באמת יפה. אני מציעה לחשוב גם לעשות כזה דבר על שכבת שטחי ציבור פתוחים, כלומר שצ"פים, אבל זה בנפרד ולא לעכשיו. אני רוצה להתחבר לדברים שאמרו קודמי, כולל מה שאמרה כאן קודם עדנה ואמרו אחרים – הצערת העיר. כאשר לוקחים בחשבון בפרוגרמה ארוכת טווח, צריכה להיות גם תקופת ביניים. כלומר, המוסדות שאנחנו בונים בחומש הקרוב. אבל בארוכת טווח יש כמה דברים, רחלי, שאני רוצה לבקש שייכנסו לתוך הנושאים שתכתבו.

אחד – אם אנחנו רוצים להצעיר את העיר, אנחנו חייבים לחשוב, וכן, יהיה capacity לכל יחידות הדיור עם ירידה משמעותית של רכבים, עם עליה משמעותית של תחבורה ציבורית, ולכן כן חשוב להכניס חזק בינוי בגובה, גם ב-שב"צים. ולכן, קונסטרוקטיבית, אם יורשה לי, כל בנייה מעתה ואילך חייבת לקחת בחשבון תוספת קומות, גם אם כרגע, ב-5 השנים הקרובות, אורית, לא רואים את הפרוגרמה שמצריכה את זה. זה נכון גם לגני ילדים, כל מה שקשור לאשכולות, כשגם אפשר לבנות לגובה, וקופות חולים או כל דבר אחר שמשתלב עם עניין של גני ילדים, מתנ"ס או כגון אלו. אז זה דבר אחד, העניין הזה של הקונסטרוקציה לגובה.

הדבר השני הוא לגבי תת הקרקע. היום מדינת ישראל חושבת על תת קרקע באופן רחב בין תחומי, וגם כאן לדעתי צריך לחשוב גם, אם כבר בונים, אם כבר נכנסים לשטח, אם כבר סוגרים למשל את ניצנים ובונים חדש, תת קרקע, אם זה לצורך חניה על פי התקנים שחייבים בהם על פי כופר חניה שנלקח מעת לעת במסגרת תוכניות בנייה כאלה ואחרות, כמו שאדם יודע,

אין ספק שחייבים לתת פיתרונות. זה המקום. חניונים ציבוריים כך או אחרת. הדבר השלישי שאני רוצה להגיד הוא לגבי תעסוקה, כיוון שהעלית את זה. במוסדיים ובהייטק היום מדברים על לפחות 30% שיישארו גם פוסט קורונה בעבודה מהבית. אמנם במעין קפסולות, כלומר בתחלופה כך או אחרת, 30% מחוץ למוסדות. זה אומר 30% ירידה בצרכי תעסוקה לפחות לעשור הקרוב. זה אומר שאני קצת מודאגת מכל התוכניות שאתה מדבר עליהן, שמגיעים אלינו כי התחילו לעבוד עליהם לפני הרבה יותר משנה, כי לדעתי הם ישתנו והם לא יהיו ברובם על מלונאות. כך שזה לא מדויק בהקשר הזה. האצטדיון זה סיפור אחר.

חזרה לחינוך – אני חושבת שהכי חשוב זה פני העיר מבחינה אסתטית, אני אומרת את זה בכל ישיבה, פני העיר הם בשטחים החומים שלה. אין לנו הרבה כאלה. צריך להרחיב אותם. ואני מאד מקווה שנעשית עבודה במקביל עם החלפת מקרקעין, כמו שאני יודעת מהכלכלית, שהיתה חשיבה כזו, השאלה לאן זה הולך, וזה לדעתי המוקד שצריך להתעמק בו כרגע. כי, על ידי פינוי של מגרש או שניים, ליד בית ספר קיים, ניתן לפנות יותר שטח וליצור קרית חינוך גם במזרח העיר, אינשאללה. זה הכול.

<u>מר ליעד אילני:</u> רננה, תודה. רחלי, נא דברי סיכום קצרים, אנחנו צריכים לסיים.

<u>גב' רחל מרום:</u> תודה רבה על כל ההערות. אנחנו רושמים את זה, עמליה פה לידי. אין ספק שאנחנו נצטרך לבחון מחדש גם את הפרוגרמה שלנו. וכמו שאמרתי, כך גם אסכם – הפרוגרמה היא לא מוצר גמור. היא בסיס. היא בסיס שייבדק אחת לתקופה ויביא בחשבון רעיונות שנשמעו פה, את חלקם נוכל ליישם, את חלקם לא. מבחינת אזורי תעסוקה – זה עדיין מוקדם לחזות, אבל אין ספק ששוק התעסוקה ישנה את פניו. וגם הפרוגרמה, וגם קצב הבינוי, יצטרך להתאים את עצמו למצב הזה.

לא נותר לי אלא לברך על המוגמר עד כה, עד לרגע זה, ולהמשיך ולקדם את

הפרוגרמה בהמשך הדרך על ידי הדרג המקצועי כפי שהיה עד כה. תודה רבה.

מר ליעד אילני: רחלי, אני שוב רוצה להודות לך, לעזרא ולצוות שלו, לקובי בן עטר ולצוות שלו, לעמליה כהן, אדם כמובן וצוותו, המהנדסת והאדריכל, לאגף החינוך – לאורית, לאמיר שיינפלד, לשאר מנהלי המחלקות, כל מי שנרתם לטובת העניין הזה, למירה כמובן.

גב' עדנה וידל: גם בשם יתר חברי המועצה, תודות.

מר ליעד אילני: בוודאי. בוודאי. כמובן שהנושא הזה לא דורש הצבעה, אבל בשביל לכבד את כל מי שעמל קשה ועמלו פה אנשים קשה מאד, אנחנו נצביע על הפרוגרמה הזו פה אחד. וכמו שאמרה רחלי, זה בסיס. אנחנו צריכים להיות מאד מאד גאים בעבודה הקשה הזו של אנשי המקצוע, זה משהו שלא היה קיים בעבר, ומבחינתי זה הבסיס היום לכל מה שהולך לקרות מכאן ואילך. אני רק אומר, אותו דבר בנושא של שיפוצי בתי ספר. ביקשתי להכין תוכנית חומש בנושא של שיפוצים בבתי ספר, שגם שם אנחנו צריכים לעבוד לפי תוכנית סדורה ולא לכבות שריפות בכל קיץ מחדש. הצענו על זה לפרוטוקול פה אחד. תודה לכל העושים במלאכה.

גב' עדנה וידל: לא, אבל רגע, רגע, רגע, סליחה, אני עוד לא הצבעתי. אני רוצה לשאול שאלה – האם יהיו בזה עוד תיקונים או שזה סופי?

מר ליעד אילני: אני חושב שנאמר רק בדקה האחרונה 3 פעמים,

מר עזרא נחום: לגבי התיקונים, תראו חברים, אנחנו, יחד עם

אגף החינוך, יחד עם אגף הנדסה, מלווים את כל התהליך הזה, בודקים כל פעם כמות הנרשמים לגני ילדים,

גב' אורית איתיאל: מעדכנים.

מר אדם קניגסברגר: התוכנית מתעדכנת מדי יום.

גב' עדנה וידל: והנושא הזה של התשתיות הנלוות, של המעטפת, של הכבישים, ליעד, באמת, אני מדברת על מזרח העיר, גם את זה להכניס.

מר עזרא נחום: גם זה ... הנושא התחבורתי. בסך הכול בסופו של דבר הולכים להוסיף פה באמת כמות די נכבדה של תושבים, שחלק מהם מתנועע גם בכלי רכב, נבדוק את הנושא של חניה, תנועה, הסדרי תנועה.

גב' עדנה וידל: כבישים, קודם כל כבישים. עזרא, קודם כל צריך את הכבישים, אחרי זה בונים ולא להיפך. כי מה שעשו במזרח, זה קודם בנו ואחרי זה את הכביש.

מר עזרא נחום: הלוואי והעיר הותיקה היתה כמו העיר החדשה במזרח העיר. במזרח העיר לא תהיה לך בעיה של תחבורה ותנועה.

מר ליעד אילני: עדיין, עזרא, עדנה צודקת, התשתיות צריכות ככל האפשר להקדים את יחידות הדיור. אני יכול לומר לך, עדנה, שקבעתי פגישה עם שר הביטחון, שצפוי גם לזמן את מנכ"ל משרדו, אם נצליח לצמצם, הלוואי בשנה, את ההתקדמות שם עם הכביש, אז זה יהיה הרבה מאד בשביל השכונה.

גב' עדנה וידל: מעולה.

מר עזרא נחום: אבל, עדנה, היית צריכה להגיד דבר אחד חשוב, שמנכ"לית העיר ציינה אותו, אבל אני לא יודע אם זה חלחל אצל כולם. זה רק החלק הראשון, זה מוסדות חינוך. מה עם יתר הדברים, שזה מועדון גמלאים וזה מועדון נוער וזה מתנ"ס,

גב' עדנה וידל: אני הבנתי. היא ציינה את זה ואנחנו הבנו. אנחנו הבנו את זה. אבל שוב אני אומרת, עזרא, אתה יודע יפה מאד שיש בעיות קשות מאד של תחבורה, עומס בנייה בלי כבישים הולמים. אז לקחת את זה בחשבון ולהתחייב על זה שלא יבנו את כל היחידות לפני שיתנו דרכי גישה של תשתית של כבישים. מה זאת אומרת?

מר ליעד אילני: מאד חשוב מה שאת אומרת.

מר עזרא נחום: השבוע חיברו את כביש 461, מ-471 ל-461 דרך שיבא וכו', זה,

גב' עדנה וידל: עכשיו אתה ממש הגזמת. ממש הגזמת, באמת. אני מדברת על מה ששלנו. 461 לא שייך לשכונה. ו-471 הוא של קרית אונו וגבעת שמואל.

מר ליעד אילני: טוב, אבל חברים, זה נושא מאד מאד חשוב, בטח שאי אפשר לפתוח אותו אחרי שכבר סיכמנו את הישיבה.

מר עזרא נחום: בדיוק.

מר ליעד אילני: אנחנו על זה, אמרתי, תיאמתי פגישה עם משרד הביטחון בנושא הזה, כי הרבה מאד תלוי שם בפינוי של הבסיס

הצבאי בשלבי הבינוי. אנחנו ננסה לדחוף את זה, נסביר את המשמעויות, ואני מקווה שנצליח לצמצם במשהו. אין לי ספק שאנשינו בחברה הכלכלית יעשו הכול, במה שתלוי בהם, כדי לזרז.

אני נועל בזאת את הישיבה. תודה רבה לכולם.

החלטה:

מאשרים את הפרוגראמה לצורכי חינוך לשנים 2025 ו-2030.

הצבעה:

אושר פה אחד.

מר ליעד אילני
מ"מ ראש העיר ויו"ר הקואליציה